

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Richtsnoeren

betreffende de methoden voor het berekenen van bijdragen aan
depositogarantiestels

	Datum
<u>Origineel:</u> ➤ 0	22.09.2015
<u>Correctie:</u> punt 58 en bijlage 1 (punt 21) ➤ C1	13.06.2016

EBA-richtsnoeren betreffende de methoden voor het berekenen van bijdragen aan depositogarantiestelsels

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan die richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Kennisgevingsverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde autoriteiten EBA vóór 22.11.2015 ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/GL/2015/10". Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving dient eveneens aan EBA te worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op haar website bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

Titel I - Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. De nieuwe Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (hierna 'Richtlijn 2014/49/EU'), die een herschikking vormt van Richtlijn 94/19/EG en de daarop volgende wijzigingen, is op 12 juni 2014 gepubliceerd in het Publicatieblad². Richtlijn 2014/49/EU harmoniseert de financieringsmechanismen van depositogarantiestelsels en stelt de inning van bijdragen op basis van risico's verplicht. Op grond van artikel 13 van Richtlijn 2014/49/EU worden de bijdragen aan depositogarantiestelsels gebaseerd op het bedrag van de gedekte deposito's en de mate van het risico dat de respectieve deelnemers lopen. De depositogarantiestelsels kunnen hun eigen methoden ontwikkelen en gebruiken voor de berekening van de op risico gebaseerde bijdragen van hun leden. Elke methode wordt door de bevoegde autoriteit in samenwerking met de aangewezen autoriteit goedgekeurd. EBA wordt op de hoogte gesteld van de goedgekeurde methoden.
6. In artikel 13, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU wordt bepaald dat de berekening van bijdragen evenredig dient te zijn aan het risico van de deelnemers en terdege rekening dient te houden met de risicoprofielen van de verschillende bedrijfsmodellen. Bij die methoden kan ook rekening worden gehouden met de activazijde van de balans en van risico-indicatoren als kapitaaltoereikendheid, kwaliteit van activa en liquiditeit.
7. Met deze richtsnoeren vervult EBA de opdracht die haar in artikel 13, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU is gegeven om richtsnoeren uit te brengen tot nadere bepaling van de berekeningsmethoden voor de bijdragen aan depositogarantiestelsels, waartoe meer bepaald een berekeningsformule, specifieke indicatoren, risicocategorieën voor deelnemers, drempels voor aan specifieke risicocategorieën toe te wijzen risicogewichten en andere noodzakelijke elementen behoren.
8. Deze richtsnoeren specificeren de doelstellingen en de beginselen die ten grondslag liggen aan bijdrageregelingen voor depositogarantiestelsels. Ze bieden ook een leidraad voor specifieke elementen die in aanmerking dienen te worden genomen bij de ontwikkeling en de beoordeling van de methoden voor de berekening van op risico gebaseerde bijdragen, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met de kenmerken van nationale banksectoren en bedrijfsmodellen van leden.

² Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149-178).

Definities

9. Naast de definities in artikel 2 van Richtlijn 2014/49/EU gelden in deze richtsnoeren de volgende definities:
- a. "bijdrageregeling depositogarantiestelsel": de financieringsregeling op grond waarvan een depositogarantiestelsel het recht heeft zowel de *ex ante* bijdragen als buitengewone *ex post* bijdragen te heffen van zijn leden;
 - b. "berekeningsmethode": de methode voor de berekening van bijdragen van aangesloten instellingen aan een depositogarantiestelsel;
 - c. "aangesloten instelling": een kredietinstelling als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013³ die lid is van een specifiek depositogarantiestelsel;
 - d. "jaarlijks streefbedrag": het bedrag aan bijdragen dat een depositogarantiestelsel van plan is in een specifiek jaar van zijn aangesloten instellingen te innen;
 - e. "SREP": het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder als gedefinieerd in artikel 97 van Richtlijn 2013/36/EU⁴ en nader uitgewerkt in de EBA-richtsnoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder, die zijn opgesteld overeenkomstig artikel 107 van Richtlijn 2013/36/EU.

Afkortingen

- a. DGS – depositogarantiestelsel;
- b. IPS – institutioneel protectiestelsel.

Toepassingsgebied en -niveau

10. Deze richtsnoeren zijn gericht aan bevoegde autoriteiten en aangewezen autoriteiten als gedefinieerd in respectievelijk artikel 2, lid 1, punten 17 en 18, van Richtlijn 2014/49/EU.
11. Bevoegde autoriteiten en aangewezen autoriteiten zorgen ervoor dat deze richtsnoeren worden toegepast door depositogarantiestelsels wanneer deze methoden ontwikkelen voor het berekenen van op risico gebaseerde bijdragen door hun leden, en dat ze worden gebruikt wanneer zij deze methoden goedkeuren overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU.
12. Wanneer de bevoegde autoriteiten of aangewezen autoriteiten verantwoordelijk zijn voor het ontwikkelen van de berekeningsmethode, passen zij de bepalingen van deze richtsnoeren toe.

³ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012, PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

⁴ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG. Voor de EER relevante tekst, PB L 176, 27.6.2013, blz. 338.

13. De berekeningsmethoden hebben zowel betrekking op de *ex ante* bijdragen als op de buitengewone *ex post* bijdragen. *Ex post* bijdragen worden derhalve berekend op basis van dezelfde risico-indeling als die welke werd gebruikt voor de laatste jaarlijkse *ex ante* bijdragen.
14. Depositogarantiestelsels vragen om goedkeuring van de bevoegde autoriteiten voordat zij een berekeningsmethode ten uitvoer leggen. De depositogarantiestelsels dienen een verlenging van de goedkeuring van de bevoegde autoriteiten aan te vragen in een frequentie die de bevoegde autoriteiten passend achten, en in ieder geval voorafgaand aan de invoering van wezenlijke veranderingen in een al goedgekeurde berekeningsmethode. Niet-wezenlijke veranderingen worden op jaarlijkse basis meegedeeld aan de bevoegde autoriteiten.
15. Lidstaten vergewissen zich er overeenkomstig artikel 15, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU van dat bijkantoren die op hun grondgebied zijn opgericht door kredietinstellingen met hoofdkantoor buiten de Unie, over bescherming beschikken die gelijkwaardig is aan de in deze richtlijn voorgeschreven bescherming. Is de bescherming niet gelijkwaardig, dan mogen de lidstaten, onverminderd artikel 47, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, bepalen dat bijkantoren die zijn opgericht door kredietinstellingen met hoofdkantoor buiten de Unie, aan een op hun grondgebied functionerend depositogarantiestelsel moeten deelnemen. De depositogarantiestelsels zijn in ieder geval gehouden de verplichtingen met betrekking tot het heffen van op risico gebaseerde bijdragen van hun leden na te komen, overeenkomstig de artikelen 10 en 13 van Richtlijn 2014/49/EU.
16. Overeenkomstig artikel 47 van Richtlijn 2013/36/EU vallen de prudentiële vereisten voor en het toezicht op bijkantoren van kredietinstellingen uit derde landen onder de verantwoordelijkheid van lidstaten. Veel van de gegevens voor risicocorrectie in deze richtsnoeren gelden niet voor deze bijkantoren. Het is daarom passend dat lidstaten de bevoegdheid hebben de risicocorrectie voor dergelijke bijkantoren te specificeren op een wijze die overeenstemt met manier waarop ze op grond van het nationale recht worden behandeld. De bijkantoren van kredietinstellingen uit derde landen vallen om die reden buiten het toepassingsgebied van deze richtsnoeren.

Titel II- Leidraad voor de ontwikkeling van methoden voor de berekening van bijdragen aan depositogarantiestelsels

Deel I - Doelstellingen voor bijdrageregelingen voor depositogarantiestelsels

17. Bijdrageregelingen:

- a. zorgen ervoor dat de kosten voor financiering van depositogarantiestelsels in principe worden gedragen door de kredietinstellingen zelf en dat de financieringscapaciteit van depositogarantiestelsels evenredig is met hun verplichtingen;
- b. zorgen ervoor dat het streefbedrag wordt bereikt binnen de opbouwperiode die is vastgelegd in artikel 10 van Richtlijn 2014/49/EU;
- c. helpen stimulansen tot het nemen van buitensporige risico's door aangesloten instellingen beperken door hogere bijdragen te innen van instellingen die een groter risico vormen; dit zou er ook voor moeten zorgen dat instellingen die falen, vooraf naar behoren hebben bijgedragen.

Deel II - Beginselen voor de ontwikkeling van berekeningsmethoden

18. Depositogarantiestelsels, bevoegde autoriteiten en aangewezen autoriteiten houden zich bij de ontwikkeling of de goedkeuring van de methoden voor het berekenen van bijdragen aan depositogarantiestelsels aan de hierna genoemde beginselen.

Beginsel 1: berekeningsmethoden weerspiegelen zoveel mogelijk de toename van de verplichtingen voor een depositogarantiestelsel als gevolg van de deelname van een lid

19. De bijdrage van elke aangesloten instelling weerspiegelt zoveel mogelijk:

- de kans dat de instelling faalt (d.w.z. of de instelling faalt of waarschijnlijk zal falen in de zin van artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU⁵ betreffende het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (hierna 'Richtlijn 2014/59/EU');
- de potentiële verliezen als gevolg van een interventie van het depositogarantiestelsel, op netto basis, nadat eventueel vorderingen zijn teruggekregen uit de failliete boedel van de instelling die heeft gefaald.

⁵ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190–348.

Beginsel 2: berekeningsmethoden zijn in overeenstemming met de in Richtlijn 2014/49/EU voorziene opbouwperiode

20. De in artikel 10, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU voorziene opbouwperiode van het streefbedrag bedraagt maximaal 10 jaar. Deze mag worden verlengd met 4 jaar als het depositogarantiestelsel gecumuleerde uitbetalingen zijn ten bedrage van meer dan 0,8% van de gedekte deposito's heeft verricht. Binnen die periode worden de bijdragen zo gelijk mogelijk gespreid over de tijd totdat het streefbedrag is bereikt, waarbij echter naar behoren rekening wordt gehouden met de conjunctuurcyclus en met het procyclische effect dat bijdragen kunnen hebben op de financiële positie van aangesloten instellingen.
21. Richtlijn 2014/49/EU verhindert in geen enkel geval dat lidstaten een hoger streefbedrag vaststellen of bepalen dat een depositogarantiestelsel aangesloten instellingen ook na het bereiken van het streefbedrag kan vragen om *ex ante* bijdragen met het oog op de in punt 17, onder c, genoemde doelstelling.

Beginsel 3: prikkels in de vorm van bijdragen aan de depositogarantiestelsels zijn in overeenstemming met prudentiële vereisten

22. Teneinde het morele risico te beperken, dienen de prikkels van de bijdrageregeling aan het depositogarantiestelsel in overeenstemming te zijn met de prudentiële vereisten (d.w.z. kapitaal- en liquiditeitsvereisten die het risico van de aangesloten instelling weerspiegelen).
23. Met name dient, als er berekeningsmethoden worden ontwikkeld en gekalibreerd met behulp van statistische en econometrische instrumenten, de uitkomst van de methode met betrekking tot het risiconiveau van aangesloten instellingen in overeenstemming te zijn met de prudentiële vereisten die gelden voor de instellingen.

Beginsel 4: berekeningsmethoden houden rekening met specifieke kenmerken van de banksector en zijn in overeenstemming met het regelgevingskader en de praktijken op het gebied van boekhouding en verslaglegging in de lidstaat waar het depositogarantiestelsel is gevestigd

24. Berekeningsmethoden dienen passend te zijn voor de structuur van de banksector in een lidstaat. Daartoe ontwikkelen depositogarantiestelsels in lidstaten met een groot aantal heterogene instellingen complexere berekeningsmethoden, waarbij ze dienovereenkomstig een groter aantal risicocategorieën (of een glijdende schaal) toepassen om instellingen op adequate wijze van elkaar te onderscheiden op grond van hun risicoprofiel. Depositogarantiestelsels die gevestigd zijn in lidstaten met een homogener banksector, gebruiken eenvoudiger berekeningsmethoden. In ieder geval stellen de risico-indicatoren die zijn geselecteerd voor de berekeningsmethode, het depositogarantiestelsel in staat op adequate wijze rekening te houden met verschillen in het risicoprofiel van de instellingen, terwijl daarbij naar behoren rekening wordt gehouden met hun bedrijfsmodel.

Beginsel 5: de regels voor de berekening van bijdragen zijn objectief en transparant

25. Op risico gebaseerde bijdragesystemen dienen objectief te zijn en te waarborgen dat depositoinstellingen met vergelijkbare kenmerken (met name in termen van risico, systeemrelevantie en bedrijfsmodel) op vergelijkbare wijze worden ingedeeld.
26. Bijdrageregelingen van depositogarantiestelsels dienen transparant en begrijpelijk te zijn en goed te worden uitgelegd. Op zijn minst dienen de grondslag en de criteria die worden gebruikt voor het berekenen van de bijdragen transparant te zijn voor aangesloten instellingen. Transparantie helpt de aangesloten instellingen begrijpen met welk doel op risico gebaseerde bijdragen worden toegepast en maakt de regeling voorspelbaar voor hen.

Beginsel 6: de vereiste gegevens voor de berekening van bijdragen leiden niet tot buitensporige extra rapportagevereisten

27. Depositogarantiestelsels maken voor de berekening van bijdragen zoveel mogelijk gebruik van informatie waarover zij al beschikken of die door bevoegde autoriteiten van aangesloten instellingen wordt gevraagd in het kader van hun rapportageverplichtingen. Er wordt gestreefd naar een juist evenwicht tussen het verkrijgen van informatie die nodig is voor de berekening van bijdragen en het vermijden van te belastende verzoeken aan de aangesloten instellingen voor het aanleveren van informatie.
28. De depositogarantiestelsels vragen alleen om gegevens die nog niet op regelmatige basis worden gerapporteerd indien die informatie nodig is om vast te stellen hoeveel risico die aangesloten instellingen opleveren voor het depositogarantiestelsel.
29. In gevallen waarin het depositogarantiestelsel informatie niet rechtstreeks bij de aangesloten instellingen verzamelt, maar gebruik maakt van informatie die wordt verstrekt door de bevoegde autoriteit, dienen er wettelijke bepalingen of formele regelingen te zijn om te waarborgen dat de vereiste informatie voor het beheer van de bijdragen tijdig wordt verzameld en doorgegeven.

Beginsel 7: vertrouwelijke informatie wordt beschermd

30. Depositogarantiestelsels behandelen de voor de berekening van de bijdragen gebruikte informatie die niet op een andere manier wordt openbaar gemaakt, vertrouwelijk. De depositogarantiestelsels maken echter ten minste de beschrijving van de berekeningsmethode en de parameters van de berekeningsformule openbaar, met inbegrip van risico-indicatoren maar niet noodzakelijkerwijze de respectieve gewichten daarvan. De resultaten van de risicoclassificatie en de componenten daarvan voor een specifieke aangesloten instelling worden daarentegen wel medegedeeld aan die instelling maar niet openbaar gemaakt.

Beginsel 8: berekeningsmethoden zijn in overeenstemming met relevante historische gegevens

31. Wanneer het depositogarantiestelsel toegang heeft tot de relevante historische gegevens van financiële instellingen, gebruikt het deze gegevens bij het kalibreren en herkalibreren van de parameters van de berekeningsmethoden. Het kan hierbij gaan om de volgende historische gegevens: (i) gegevens over het falen van instellingen en de keren dat een instelling in een

situatie verkeerde waarin zij waarschijnlijk ging falen, maar dit falen is voorkomen door overheidsingrijpen, of gebeurtenissen waarbij risico's die de aangesloten instellingen opleverden voor het depositogarantiestelsel, werkelijkheid zijn geworden; en (ii) gegevens over terugvorderingspercentages van het depositogarantiestelsel uit dergelijke gebeurtenissen.

32. In gevallen waarin regelgevings- of institutionele wijzigingen hebben plaatsgevonden (bijvoorbeeld een verandering in de wettelijk verplichte minimumkapitaalvereisten), worden passende correcties in de berekeningsmethoden doorgevoerd.

33. Voorafgaand aan de herziening van deze richtsnoeren in 2017 vergelijken bevoegde autoriteiten de resultaten van de toepassing van de berekeningsmethoden met de risicobeoordeling die zij hebben verricht in het kader van het SREP. Voor deze vergelijking wordt een totaalbenadering gekozen (bijvoorbeeld met gebruik van steekproeven). De bevoegde autoriteiten stellen EBA op de hoogte van de uitkomst van deze vergelijking en van de geconstateerde discrepanties.

Deel III - Verplichte elementen van de berekeningsmethoden

34. Tot de essentiële elementen van elke berekeningsmethode voor op risico gebaseerde bijdragen aan depositogarantiestelsels behoren: (i) de berekeningsformule; (ii) drempels voor geaggregeerde risicogewichten; (iii) risicocategorieën en de kernindicatoren voor het risico. Deze elementen worden hierna beschreven.

Element 1. Berekeningsformule

35. De jaarlijkse bijdragen van afzonderlijke aangesloten instellingen aan een depositogarantiestelsel worden berekend aan de hand van de volgende formule:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

waarbij:

C_i	=	Jaarlijkse bijdrage van aangesloten instelling 'i'
CR	=	Bijdragepercentage (gelijk voor alle instellingen in een bepaald jaar)
ARW_i	=	Geaggregeerd risicogewicht voor aangesloten instelling 'i'
CD_i	=	Gedekte deposito's voor aangesloten instelling 'i'
μ	=	Aanpassingscoëfficiënt (gelijk voor alle instellingen in een bepaald jaar)

(a) Bijdragepercentage (CR)

36. Het bijdragepercentage is het percentage dat een aangesloten instelling bij een geaggregeerd risicogewicht (ARW) van 100% (d.w.z. bij de aanname dat er geen risicodifferentiatie is) zou moeten betalen om het jaarlijkse streefbedrag te halen. In de aanvangsperiode wordt door kalibratie van het bijdragepercentage gewaarborgd dat het streefbedrag wordt gehaald en dat de jaarlijkse bijdragen zo gelijkmatig mogelijk over de tijd worden gespreid.

37. Het jaarlijkse streefbedrag wordt ten minste vastgesteld door het bedrag aan financiële middelen dat het depositogarantiestelsel nog moet innen om het streefbedrag te halen, te delen door de resterende opbouwtijd (uitgedrukt in jaren) voor het bereiken van het streefbedrag. Deze formule laat echter onverlet het eigen oordeel van lidstaten om te bepalen dat depositogarantiestelsels ook na het bereiken van het streefbedrag doorgaan met het innen van *ex ante* bijdragen.
38. Overeenkomstig artikel 10, lid 2, vierde alinea, van Richtlijn 2014/49/EU houdt het depositogarantiestelsel of de aangewezen autoriteit bij het vaststellen van het jaarlijkse streefbedrag ook rekening met de fase van de conjunctuurcyclus en met het procyclische effect dat bijdragen kunnen hebben op de financiële positie van de aangesloten instellingen. De cyclische aanpassing die wordt bereikt via een verhoging of verlaging van het jaarlijkse streefbedrag, wordt zodanig vastgesteld dat tijdens een economische neergang geen overmatige bijdragen worden geïnd, en dat in perioden van positieve economische ontwikkeling de financiële middelen van het depositogarantiestelsel sneller worden opgebouwd. Bij de conjunctuuraanpassing wordt rekening gehouden met de risicoanalyse die is verricht door de relevante aangewezen macroprudentiële autoriteiten; ook wordt gekeken naar zowel de actuele economische situatie als de vooruitzichten op middellange termijn, aangezien het bij aanhoudende economische problemen mogelijk niet gerechtvaardigd is de bijdragen voor onbeperkte termijn te verlagen. Bevoegde autoriteiten die overeenkomstig artikel 13, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU een door het depositogarantiestelsel zelf ontwikkelde op risico gebaseerde methode hebben goedgekeurd, kunnen wijziging van de berekeningsmethode eisen zodat hierin naar behoren rekening wordt gehouden met ontwikkelingen in de conjunctuurcyclus sinds de methode voor het eerst werd goedgekeurd. Bij de conjunctuuraanpassing kan ook rekening worden gehouden met de verwachte ontwikkeling van het bedrag aan gedekte deposito's.
39. Het bijdragepercentage wordt jaarlijks door het depositogarantiestelsel vastgesteld door het jaarlijkse streefbedrag te delen door de som van de gedekte deposito's van alle aangesloten instellingen.
40. Wanneer na een afroep van bijdragen gegevens voor bepaalde instellingen moeten worden bijgewerkt (bijvoorbeeld om boekhoudkundige fouten te corrigeren), mag het depositogarantiestelsel de aanpassing uitstellen tot de volgende afroep van bijdragen.

Kader 1 – Voorbeeld: Effect van wijzigingen in het bedrag van gedekte deposito's (CD) op het streefbedrag, het jaarlijkse streefbedrag en het bijdragepercentage (CR)

De volgende tabel geeft de ontwikkeling weer van de bedragen van gedekte deposito's gedurende vier opeenvolgende jaren voor alle instellingen die bij een bepaald depositogarantiestelsel zijn aangesloten. De tabel geeft de bijbehorende streefbedragen voor de middelen van depositogarantiestelsels, berekend op basis van het actuele bedrag van gedekte deposito's.

Jaar	Gedekte deposito's (CD)(miljoen EUR)	Streefbedrag (CD × 0,8%)(miljoen EUR)
Jaar 20X1	1 000 000	8 000
Jaar 20X2	1 200 000	9 600
Jaar 20X3	1 300 000	10 400
Jaar 20X4	1 100 000	8 800

Voor elk jaar worden het jaarlijkse streefbedrag en het bijdragepercentage (CR) berekend als hierna beschreven, met de volgende aannames:

- Het depositogarantiestelsel begint in jaar 20X1 met het innen van *ex ante* bijdragen van zijn aangesloten instellingen met het doel binnen 10 jaar het streefbedrag te bereiken.
- De bijdragen worden zo gelijkmatig mogelijk over de tien jaar gespreid.
- Elk jaar zijn de door het depositogarantiestelsel geïnde bijdragen gelijk aan het voor dat jaar vastgestelde jaarlijkse streefbedrag.

Jaar 20X1

$$\text{Jaarlijks streefbedrag}_1 = 1/10 \times \text{Streefbedrag}_1 = 1/10 \times \text{EUR } 8\,000 = \text{EUR } 800$$

$$\text{CR}_1 = \text{Jaarlijks streefbedrag}_1 / \text{CD}_1 = \text{EUR } 800 / \text{EUR } 1\,000\,000 = 0,00080 = 0,080\%$$

Aan het eind van jaar 20X1 bedragen de voor het depositogarantiestelsel beschikbare middelen EUR 800.

Jaar 20X2

$$\begin{aligned} \text{Jaarlijks streefbedrag}_2 &= 1/9 \times (\text{Streefbedrag}_2 - \text{Al in het depositogarantiestelsel beschikbare} \\ &\text{middelen)} = \\ &= 1/9 \times (\text{EUR } 9\,600 - \text{EUR } 800) = \text{EUR } 8\,800/9 = \text{EUR } 978 \end{aligned}$$

$$\text{CR}_2 = \text{Jaarlijks streefbedrag}_2 / \text{CD}_2 = \text{EUR } 978 / \text{EUR } 1.200.000 = 0,00081 = 0,081\%$$

Aan het eind van jaar 20X2 bedragen de voor het depositogarantiestelsel beschikbare middelen EUR 1 778 (= EUR 800 + EUR 978).

Jaar 20X3

$$\begin{aligned} \text{Jaarlijks streefbedrag}_3 &= 1/8 \times (\text{Streefbedrag}_3 - \text{Al in het depositogarantiestelsel beschikbare} \\ &\text{middelen)} = \\ &= 1/8 \times (\text{EUR } 10\,400 - \text{EUR } 1\,778) = \text{EUR } 8\,622/8 = \text{EUR } 1\,078 \end{aligned}$$

$$\text{CR}_3 = \text{Jaarlijks streefbedrag}_3 / \text{CD}_3 = \text{EUR } 1\,078 / \text{EUR } 1\,300\,000 = 0,00083 = 0,083\%$$

Aan het eind van jaar 20X3 bedragen de voor het depositogarantiestelsel beschikbare middelen EUR 2 856 (= EUR 1 778 + EUR 1 078).

Jaar 20X4

$$\begin{aligned} \text{Jaarlijks streefbedrag}_4 &= 1/7 \times (\text{Streefbedrag}_4 - \text{Al in het depositogarantiestelsel beschikbare} \\ &\text{middelen)} = \\ &= 1/7 \times (\text{EUR } 8\,800 - \text{EUR } 2\,856) = \text{EUR } 5\,944/7 = \text{EUR } 849 \end{aligned}$$

$$\text{CR}_4 = \text{Jaarlijks streefbedrag}_4 / \text{CD}_4 = \text{EUR } 849 / \text{EUR } 1\,100\,000 = 0,00077 = 0,077\%$$

Aan het eind van jaar 20X4 bedragen de voor het depositogarantiestelsel beschikbare middelen EUR 3 705 (= EUR 2 856 + EUR 849).

(b) Geaggregeerd risicogewicht (ARW)

41. Het geaggregeerde risicogewicht voor een aangesloten instelling 'i' (ARW_i) wordt toegekend op basis van de geaggregeerde risicoscore voor die instelling (ARS_i).
42. ARS_i wordt berekend door de risicoscores van alle afzonderlijke indicatoren, gecorrigeerd voor passende indicatorgewichten, bij elkaar op te tellen. Twee methoden voor de berekening van ARS_i en de toewijzing van ARW_i aan de aangesloten instelling op basis van haar ARS_i , zijn de 'emmer'-methode en de 'glijdendeschaal'-methode. Deze worden in bijlage 1 gedetailleerd behandeld. De depositogarantiestelsels houden bij de keuze van de berekeningsmethode rekening met de kenmerken van de nationale banksector en de heterogeniteit onder instellingen.

(c) Aanpassingscoëfficiënt (μ)

43. Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Richtlijn 2014/49/EU moeten de beschikbare financiële middelen van een depositogarantiestelsel binnen een periode van tien jaar ten minste het in deze richtlijn genoemde streefbedrag bereiken. Overeenkomstig het in punt 20 vastgelegde beginsel worden deze bijdragen zo gelijkmatig mogelijk over de tijd gespreid totdat het streefbedrag is bereikt, waarbij echter naar behoren rekening wordt gehouden met de fase van de conjunctuurcyclus en het procyclische effect van bijdragen op de financiële positie van de instellingen.
44. Als de som van de jaarlijkse bijdragen van alle aangesloten instellingen uitsluitend op de CD_i , de ARW_i en het vaste bijdragepercentage (CR) wordt gebaseerd, kan het bedrag van de bijdragen in een bepaald jaar hoger of lager uitvallen dan het voor dat jaar vastgestelde jaarlijkse streefbedrag. Om dit verschil te compenseren wordt een aanpassingscoëfficiënt (μ) gebruikt. Met deze coëfficiënt wordt het bedrag van de totale bijdragen (C) zodanig aangepast dat het jaarlijkse streefbedrag wordt bereikt, terwijl anders de totale bijdragen te hoog of te laag zouden zijn.

Kader 2 – Voorbeeld van de toepassing van de berekeningsformule

In dit voorbeeld worden ter illustratie de berekeningen uitgevoerd voor een lidstaat A in jaar 2X01. Er zijn in deze lidstaat slechts drie kredietinstellingen en één depositogarantiestelsel, en het totale bedrag van de door het depositogarantiestelsel gedekte deposito's bedraagt EUR 1 500 000. Er wordt aangenomen dat jaar 2X01 het eerste jaar is waarin het depositogarantiestelsel in lidstaat A begint met het innen van *ex ante* bijdragen van depositoinstellingen teneinde in 10 jaar (d.w.z. uiterlijk in jaar 2X11) een streefbedrag te bereiken van 0,8% van de gedekte deposito's. Daartoe zal, overeenkomstig het vereiste van een zo gelijkmatig mogelijke spreiding van de bijdragen, het jaarlijkse streefbedrag, dat overeenkomt met de totale jaarlijkse bijdragen (C) van alle instellingen in lidstaat A, in jaar 2X01 ongeveer 1/10 van het streefbedrag bedragen. Het bijdragepercentage (CR) bedraagt in dit geval 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8\%$). De totale jaarlijkse bijdragen voor het jaar 2X01 worden als volgt berekend: $C = EUR\ 1\ 500\ 000 \times (0,0008) = EUR\ 1\ 200$.

De volgende tabel laat de opsplitsing zien van het totaal van de gedekte deposito's en de respectieve niet voor risico gecorrigeerde bijdragen per instelling in lidstaat A in jaar 2X01.

Niet voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01

Instelling	Gedekte deposito's (EUR)	Niet voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	160 (= 200,000 × 0.0008)
Instelling 2	400,000	320 (= 400,000 × 0.0008)
Instelling 3	900,000	720 (= 900,000 × 0.0008)
Totaal	1,500,000	1,200 (= 1,500,000 × 0.0008)

De methode voor het berekenen van op risico gebaseerde bijdragen die in lidstaat A is gekozen, berust op vier risicocategorieën, waarbij aan de risicocategorieën de volgende geaggregeerde risicogewichten (ARW) zijn toegewezen: 75% voor de instelling met het laagste risico, 100% voor instellingen met een gemiddeld risico, 120% voor instellingen met een hoog risico en 150% voor de instellingen met het hoogste risico.

De jaarlijkse bijdragen voor afzonderlijke instellingen 'i' worden berekend met de volgende formule:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Scenario 1: instellingen met een relatief hoog risico in jaar 2X01

Bij scenario 1 bedraagt ARW_i voor de instellingen 1, 2 en 3 respectievelijk 75%, 150% en 120%. Nadat alleen de risicoaanpassingsfactor op basis van de ARW is toegepast, bedragen de totale jaarlijkse bijdragen van alle instellingen in lidstaat A EUR 1 464; dit is meer dan de geplande totale jaarlijkse bijdrage (EUR 1 200), zoals wordt geïllustreerd in de volgende tabel.

Voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01 bij scenario 1

Instelling	CD_i (EUR)	ARW_i	Voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Instelling 2	400,000	150%	480 (= 400,000 × 0.0008 × 1.50)
Instelling 3	900,000	120%	864 (= 900,000 × 0.0008 × 1.20)
Totaal	1,500,000		1,464

Er wordt een aanpassingscoëfficiënt μ gebruikt om te waarborgen dat de totale jaarlijkse bijdragen (de som van alle individuele bijdragen) gelijk zijn aan 1/10 van het streefbedrag. In dit geval kan de op alle instellingen toe te passen aanpassingscoëfficiënt worden berekend als $\mu_1 = \text{EUR } 1\,200 / \text{EUR } 1\,464 = 0,82$. De schattingen voor de voor risico gecorrigeerde bijdragen na toepassing van de aanpassingscoëfficiënt μ_1 worden weergegeven in de volgende tabel.

Aangepaste voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01 bij scenario 1

Instelling	CD _i (EUR)	ARW _i	Voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)	Aanpassingscoëfficiënt μ_i	Definitieve voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	75%	120	0.82	98 (= 120 × 0.82)
Instelling 2	400,000	150%	480	0.82	394 (= 480 × 0.82)
Instelling 3	900,000	120%	864	0.82	708 (= 864 × 0.82)
Totaal	1,500,000		1,464		1,200

Scenario 2: instellingen met een relatief laag risico in jaar 2X01

Bij scenario 2 bedraagt ARW_i voor de instellingen 1, 2 en 3 respectievelijk 75%, 120% en 75%. Wanneer alleen de risicoaanpassingfactor (ARW) wordt toegepast, bedraagt de totale jaarlijkse bijdrage van alle instellingen in lidstaat A EUR 1 044; dit is minder dan de geplande totale jaarlijkse bijdrage van EUR 1 200.

Voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01 bij scenario 2

Instelling	CD _i (EUR)	ARW _i	Voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	75%	120 (= 200,000 × 0.0008 × 0.75)
Instelling 2	400,000	120%	384 (= 400,000 × 0.0008 × 1.20)
Instelling 3	900,000	75%	540 (= 900,000 × 0.0008 × 0.75)
Totaal	1,500,000		1,044

De aanpassingscoëfficiënt μ wordt toegepast zodat de totale jaarlijkse bijdrage uitkomt op 1/10 van het streefbedrag. Bij dit scenario kan de op alle instellingen toe te passen aanpassingscoëfficiënt worden berekend als $\mu_2 = \text{EUR } 1\,200 / \text{EUR } 1\,044 = 1,15$. Aangezien de som van de voor risico gecorrigeerde bijdragen lager is dan het jaarlijkse streefbedrag, is de aanpassingscoëfficiënt groter dan 1.

Aangepaste voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01 bij scenario 2

Instelling	CD _i (EUR)	ARW _i	Voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)	Aanpassingscoëfficiënt μ_i	Definitieve voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	75%	120	1.15	138 (= 120 × 1.15)
Instelling 2	400,000	120%	384	1.15	442 (= 384 × 1.15)
Instelling 3	900,000	75%	540	1.15	620 (= 540 × 1.15)
Totaal	1,500,000		1,044		1,200

Scenario 3: jaarlijks streefbedrag gecorrigeerd voor macroprudentiële omgeving

Bij scenario 3 bedraagt ARW_i voor de instellingen 1, 2 en 3 respectievelijk 75%, 150% en 120%. De financiële markt in lidstaat A is volatiel, met als gevolg toenemende kredietverliezen voor instellingen, niet alleen in een specifiek segment, maar in de banksector als geheel. Er wordt besloten het jaarlijkse streefbedrag te verlagen om besmetting van de overige leden van het depositogarantiestelsel te voorkomen. Er wordt besloten tot een jaarlijks streefbedrag van 75%

van 1/10 van het totale streefbedrag in jaar 2X01, hetgeen overeenkomt met EUR 900 (EUR 1.200 × 0,75). Daarom bedraagt het bijdragepercentage in dit geval 0,0006 ($CR = (1/10 \times 0,75) \times 0,8\%$).

Voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01 bij scenario 3

Instelling	CD _i (EUR)	ARW _i	Voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	75%	90 (= 200,000 × 0.0006 × 0.75)
Instelling 2	400,000	150%	360 (= 400,000 × 0.0006 × 1.50)
Instelling 3	900,000	120%	648 (= 900,000 × 0.0006 × 1.20)
Totaal	1,500,000		1,098

De aanpassingscoëfficiënt μ wordt toegepast om te waarborgen dat de totale jaarlijkse bijdrage uitkomt op 75% van 1/10 van het streefbedrag. Bij dit scenario kan de op alle instellingen toe te passen aanpassingscoëfficiënt worden berekend als $\mu_3 = \text{EUR } 900 / \text{EUR } 1\,098 = 0,82$. De schattingen voor de voor risico gecorrigeerde bijdragen na toepassing van de aanpassingscoëfficiënt μ_3 worden weergegeven in de volgende tabel.

Aangepaste voor risico gecorrigeerde bijdragen in lidstaat A in jaar 2X01 bij scenario 3

Instelling	CD _i (EUR)	ARW _i	Voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)	Aanpassingscoëfficiënt μ_i	Definitieve voor risico gecorrigeerde bijdragen (EUR)
Instelling 1	200,000	75%	90	0.82	74 (= 90 × 0.82)
Instelling 2	400,000	150%	360	0.82	295 (= 360 × 0.82)
Instelling 3	900,000	120%	648	0.82	531 (= 648 × 0.82)
Totaal	1,500,000		1,098		900

De aanpassingscoëfficiënt μ kan worden vastgesteld nadat alle aangesloten instellingen in risicocategorieën zijn ingedeeld en nadat hieraan geaggregeerde risicogewichten zijn toegewezen in overeenstemming met hun risicoprofiel. Als bepaalde instellingen de voor de risicoclassificatie gebruikte gegevens bijwerken (bijvoorbeeld om boekhoudkundige fouten uit voorgaande rapportageperioden te corrigeren) nadat het depositogarantiestelsel zijn berekeningen heeft uitgevoerd, kan het aanpassing uitstellen tot de volgende afroep van bijdragen. Dit betekent bijvoorbeeld dat een instelling die in jaar 1 te weinig heeft bijgedragen als gevolg van het gebruik van onjuiste gegevens, in jaar 2 zowel het ontbrekende bedrag uit het voorgaande jaar (jaar 1) als het juiste bedrag voor jaar 2 dient bij te dragen. In dit scenario zouden alle andere instellingen in jaar 1 meer hebben bijgedragen dan nodig was en worden hun bijdragen in jaar 2 gecorrigeerd voor het te veel betaalde in jaar 1.

Element 2. Drempels voor geaggregeerde risicogewichten (ARW)

45. Teneinde het morele risico te helpen beperken, weerspiegelen de ARW's de verschillen in risico van de verschillende aangesloten instellingen. Wanneer de berekeningsmethode gebruik maakt van risicocategorieën waaraan verschillende ARW's zijn toegewezen (de 'emmer'-methode), worden voor elke risicocategorie specifieke ARW-waarden vastgesteld. Wanneer

voor de berekening met een 'glijdende schaal' wordt gewerkt in plaats van met een vast aantal risicocategorieën, worden onder- en bovengrenzen voor ARW's vastgesteld.

46. De laagste ARW dient tussen 50% en 75% te liggen, en de hoogste tussen 150% en 200%. Er kan een grotere bandbreedte worden vastgesteld wanneer kan worden gerechtvaardigd dat de bandbreedte van 50%-200% niet voldoende is om de verschillen in bedrijfsmodellen en risicoprofielen van aangesloten instellingen weer te geven en tot een moreel risico zou leiden doordat aangesloten instellingen met zeer verschillende risicoprofielen kunstmatig in één categorie worden ingedeeld.
47. Het depositogarantiestelsel streeft ernaar de ARW zodanig te koppelen aan de geaggregeerde risicoscores (ARS), dat de laagste en de hoogste ARW kan worden toegewezen aan aangesloten instellingen en dat instellingen in de diverse risicocategorieën kunnen worden ingedeeld. Depositogarantiestelsels zorgen er met name voor dat het model niet zodanig wordt gekalibreerd dat bijna alle aangesloten instellingen, ondanks het feit dat ze significant verschillende risicoprofielen hebben, in één risicocategorie terechtkomen (bijvoorbeeld in de categorie van instellingen met een gemiddeld risicoprofiel). Dit houdt echter niet in dat het depositogarantiestelsel in elk jaar noodzakelijkerwijze de volledige bandbreedte gebruikt en de laagste en de hoogste ARW-waarden toewijst aan instellingen.

Element 3. Risicocategorieën en kernindicatoren voor het risico

Categorieën risico-indicatoren

48. De berekening van het geaggregeerde risicogewicht (ARW_i) voor een aangesloten instelling wordt gebaseerd op een reeks risico-indicatoren uit elk van de volgende risicocategorieën:
- a. kapitaal
 - b. liquiditeit en financiering
 - c. kwaliteit van de activa
 - d. bedrijfsmodel en management
 - e. potentiële verliezen voor het depositogarantiestelsel
49. Binnen elke categorie omvat de berekeningsmethode de kernindicatoren die in tabel 1 worden vermeld. Bevoegde autoriteiten kunnen bij wijze van uitzondering ten aanzien van specifieke typen instellingen een kernindicator buiten beschouwing laten of toestaan dat het depositogarantiestelsel deze buiten beschouwing laat, wanneer kan worden aangetoond dat deze indicator niet beschikbaar is wegens de juridische kenmerken of de toezichtregeling voor dat type instellingen.
50. Wanneer bevoegde autoriteiten of het depositogarantiestelsel een kernindicator achterwege laten voor een bepaald type instelling, streven zij ernaar de meest passende vervanging voor de verwijderde indicator te gebruiken. Zij zorgen ervoor dat de risico's van de instelling voor het stelsel worden weerspiegeld in andere indicatoren die worden gebruikt. Ook houden zij rekening met de noodzaak dat voor deze instellingen gelijke voorwaarden gelden als voor instellingen waarvoor de achterwege gelaten indicator wel beschikbaar is.

51. De risicocategorieën en de kernindicatoren worden in tabel 1 hierna beschreven. De kernindicatoren voor het risico worden gedetailleerder beschreven in bijlage 2.

Tabel 1. Risicocategorieën en kernindicatoren voor het risico

Risiko-categorie	Beschrijving van de risicocategorieën en kernindicatoren voor het risico
A. Waarschijnlijkheid van falen	
1. Kapitaal	<p>Kapitaalindicatoren geven het niveau van het verliesabsorberend vermogen van de instelling weer. Wanneer de instelling meer kapitaal heeft, is dat een indicatie dat zij beter in staat is verliezen intern op te vangen (waardoor de risico's die voortvloeien uit het hoge risicoprofiel van de instelling worden beperkt) en dat het dus minder waarschijnlijk is dat zij zal falen. Daarom hoeven instellingen met hogere waarden voor de kapitaalindicatoren minder bij te dragen aan het depositogarantiestelsel.</p> <p>Kernindicatoren:</p> <ul style="list-style-type: none"> - hefboomratio⁶, en - kapitaaldekkingratio of tier 1-kernkapitaalratio (CET1)
2. Liquiditeit en financiering	<p>De indicatoren voor liquiditeit en financiering meten het vermogen van de instelling om aan haar verplichtingen op korte en lange termijn te voldoen wanneer deze opeisbaar worden, zonder dat haar financiële positie hierdoor negatief wordt beïnvloed. Lage liquiditeitsniveaus zijn een indicatie van het risico dat de instelling mogelijk niet in staat is te voldoen aan haar actuele en toekomstige, verwachte of onverwachte kasstroomverplichtingen en te stellen zekerheden.</p> <p>Kernindicatoren:</p> <ul style="list-style-type: none"> - liquiditeitsdekkingratio⁷ (Liquidity coverage ratio - LCR), en - nettostabielefinancieringsratio⁸ (Net stable funding ratio - NSFR)
3. Kwaliteit van de activa	<p>Indicatoren van de kwaliteit van activa geven aan hoe waarschijnlijk het is dat de instelling kredietverliezen zal lijden. Grote kredietverliezen kunnen financiële problemen veroorzaken die de kans dat de instelling faalt, vergroten. Zo is een hoge oninbareleningenratio een indicatie dat de instelling een groter risico loopt aanzienlijke verliezen te lijden en daardoor interventie van het depositogarantiestelsel nodig heeft; dit is een reden om van deze instelling hogere bijdragen aan het depositogarantiestelsel te eisen.</p> <p>Kernindicator:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oninbareleningenratio (Non-performing loan ratio - NPL-ratio)

⁶ Totdat een overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgestelde definitie van de hefboomratio volledig operationeel is, wordt de ratio tier 1-kapitaal/totale activa gebruikt.

⁷ Indien er een nationale definitie is van de liquiditeitsratio, zoals liquide activa / totale activa, wordt deze gebruikt totdat de maatstaven van Verordening (EU) nr. 575/2013 volledig operationeel zijn.

⁸ De nettostabielefinancieringsratio wordt gebruikt zodra de in Verordening (EU) nr. 575/2013 vastgelegde definitie hiervan volledig operationeel is.

<p>4. Bedrijfsmodel en management</p>	<p>Deze risicocategorie betreft de risico's die verband houden met het actuele bedrijfsmodel en de strategische plannen van de instelling en weerspiegelt de kwaliteit van de interne governance en de interne controle van de instelling.</p> <p>Indicatoren van het bedrijfsmodel kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op winstgevendheid, balansontwikkeling en blootstellingsconcentratie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Winstgevendheidsindicatoren geven informatie over het vermogen van de aangesloten instelling om winst te maken. Een lage winstgevendheid of door de instelling geleden verliezen zijn een indicatie dat de instelling financiële problemen kan krijgen die tot haar falen kunnen leiden. Hoge, onhoudbare winsten kunnen echter ook wijzen op een verhoogd risico. Om te vermijden dat wordt geoordeeld op basis van metingen op één bepaald tijdstip, worden voor de winstgevendheidsindicatoren de gemiddelden over een periode van ten minste 2 jaar berekend. Dit beperkt procyclische effecten en geeft een beter beeld van de duurzaamheid van de inkomstenbronnen. Voor instellingen waarvoor beperkingen van de winstgevendheid gelden op basis bepalingen in het nationale recht of in hun statuten, mag deze indicator achterwege worden gelaten of worden afgestemd op de vergelijkbare groep van de instelling waarvoor soortgelijke beperkingen gelden. - Indicatoren van de balansontwikkeling kunnen informatie geven over mogelijke buitensporige groei in totale activa, bepaalde portefeuilles of bepaalde segmenten. Tot deze indicatoren kan ook de relatieve omvang van risicogewogen activa ten opzichte van de totale activa behoren. - Concentratie-indicatoren kunnen informatie geven over buitensporige sectorale of geografische concentraties van de blootstellingen van de instelling. <p>Andere potentiële soorten risico-indicatoren in deze categorie zijn: indicatoren van de economische efficiëntie of de gevoeligheid voor marktrisico, of marktindicatoren.</p> <p>De managementindicatoren introduceren kwalitatieve elementen in de risico-indeling van de instellingen teneinde de kwaliteit van hun regelingen voor interne governance te weerspiegelen. Kwalitatieve indicatoren kunnen met name worden gebaseerd op inspecties op afstand of ter plekke door de depositogarantiestelsels, op speciale vragenlijsten die voor dit doel zijn opgesteld door de depositogarantiestelsels en/of op de uitgebreide beoordeling van de interne governance van de instellingen in het kader van het SREP.</p> <p>Kernindicatoren:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Risicogewogen activa / totale activa, en - Rendement op activa (RoA)
--	--

B. Potentiële verliezen voor het depositogarantiestelsel	
5. Potentiële verliezen voor het depositogarantiestelsel	<p>Deze risicocategorie betreft het risico van verliezen voor het depositogarantiestelsel in het geval dat een instelling faalt. De mate waarin de activa van de instelling zijn bezwaard⁹, heeft bijzondere impact, aangezien bezwaring met zich meebrengt dat het depositogarantiestelsel minder vooruitzichten heeft om het uitbetaalde bedrag terug te krijgen uit de failliete boedel van de instelling.</p> <p>Kernindicator:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Niet-bezwaarde activa / gedekte deposito's

Aanvullende risico-indicatoren

52. Naast de kernindicatoren voor het risico kunnen depositogarantiestelsels aanvullende risico-indicatoren opnemen die relevant zijn voor de bepaling van het risicoprofiel van aangesloten instellingen.
53. De aanvullende risico-indicatoren worden overeenkomstig tabel 1 ingedeeld in de juiste risicocategorieën. Alleen in gevallen waarin aanvullende indicatoren niet passen in de beschrijving van een van de andere risicocategorieën, worden deze ingedeeld in de categorie 'Bedrijfsmodel- en managementrisico'.
54. Elk depositogarantiestelsel stelt zijn eigen set risico-indicatoren zodanig vast dat deze de verschillen in risicoprofiel van zijn aangesloten instellingen weerspiegelen. Bijlage 3 bevat voorbeelden van aanvullende kwantitatieve en kwalitatieve risico-indicatoren, met een gedetailleerde beschrijving hiervan.

Gewichten voor risico-indicatoren en -categorieën

55. De gewichten die in de methode voor het berekenen van de bijdragen aan een depositogarantiestelsel aan de risico-indicatoren worden toegewezen, komen samen uit op 100%.
56. Bij de toewijzing van gewichten aan specifieke risico-indicatoren worden de minimumgewichten voor de risicocategorieën en de kernindicatoren, als aangegeven in tabel 2, in acht genomen.

Tabel 2. Minimumgewichten voor risicocategorieën en kernindicatoren voor het risico

⁹ Bezwaarde activa worden in de EBA-richtsnoeren betreffende de openbaarmaking van bezwaarde en niet-bezwaarde activa als volgt gedefinieerd: "een actief (moet) als bezwaard worden behandeld indien dit in onderpand is gegeven of indien hierop enige vorm van regeling van toepassing is die tot doel heeft een transactie binnen of buiten de balans, die niet vrij opvraagbaar is (en die bijvoorbeeld niet in onderpand kan worden gegeven voor financieringsdoeleinden), zeker te stellen, met onderpand te dekken of voor kredietverbetering te gebruiken".

Risicocategorieën en kernindicatoren voor het risico	Minimumgewichten
1. Kapitaal	18%
1.1. Hefboomratio	9%
1.2. Kapitaaldekkingratio of CET1-ratio	9%
2. Liquiditeit en financiering	18%
2.1. LCR	9%
2.2. NSFR	9%
3. Kwaliteit van de activa	13%
3.1. NPL-ratio	13%
4. Bedrijfsmodel en management	13%
4.1. RWA / Totale activa	6,5%
4.2. RoA	6,5%
5. Potentiële verliezen voor het DGS	13%
5.1. Niet-bezwaarde activa / gedekte deposito's	13%
Totaal	75%

57. De som van de minimumgewichten die in deze richtsnoeren zijn gespecificeerd voor risicocategorieën en kernindicatoren bedraagt 75% van de totale gewichten. Depositogarantiestelsels verdelen de resterende 25% over de risicocategorieën uit tabel 1.

58. Het depositogarantiestelsel wijst de flexibele 25% van de gewichten toe door ze te verdelen over de aanvullende risico-indicatoren en/of door de minimumgewichten van de kernindicatoren te verhogen. Daarvoor gelden de volgende voorwaarden:

- De minimumgewichten van risicocategorieën en kernindicatoren blijven gehandhaafd.
- Wanneer in de berekeningsmethode alleen kernindicatoren voor het risico worden gebruikt, worden de flexibele 25% van de gewichten op de volgende wijze verdeeld over de risicocategorieën: 'Kapitaal' - 24%; 'Liquiditeit en financiering' - 24%; 'Kwaliteit van de activa' - 18%; 'Bedrijfsmodel en management' - 17%; en 'Potentiële verliezen voor depositogarantiestelsels' - 17%.
- Het gewicht van een eventuele aanvullende indicator of de verhoging van het gewicht van een kernindicator bedraagt niet meer dan 15%, behalve als het gaat om aanvullende kwalitatieve risico-indicatoren die de uitkomst weergeven van een uitgebreide beoordeling van het risicoprofiel en het management van de aangesloten instelling (opgenomen in de risicocategorie 'Bedrijfsmodel en management') en in gevallen als gespecificeerd in punt **▼C1** 59. **▼O**

59. Wanneer een kernindicator niet wordt gebruikt, is het minimumgewicht voor de resterende kernindicator in dezelfde risicocategorie gelijk aan het volledige minimumgewicht voor deze risicocategorie.

60. Wanneer een categorie slechts één kernindicator omvat en deze indicator niet wordt gebruikt, wordt hiervoor een vervangende indicator gebruikt met hetzelfde minimumgewicht als de kernindicator.

Kader 3 – Voorbeeld van de toewijzing van de flexibele 25% aan gewichten aan de verschillende risicocategorieën en kernindicatoren

Scenario 1:

Alle kernindicatoren voor het risico worden gebruikt en de berekeningsmethode omvat geen aanvullende indicatoren. De flexibele 25% wordt zodanig over de kernindicatoren verdeeld, dat de verhoudingen tussen de minimumgewichten voor risicocategorieën en voor kernindicatoren gehandhaafd blijft (zo bedraagt het aanvullende gewicht voor kapitaal $6\% = 25\% \times (18\%/75\%)$).

Risico-indicator	Minimumgewichten (1)	Flexibele gewichten (2)	Definitieve gewichten (1) + (2)
1. Kapitaal	18%	+ 6%	24%
1.1. Hefboomratio	9%	+ 3%	12%
1.2. Kapitaaldeckingsratio Of CET1-ratio	9%	+ 3%	12%
2. Liquiditeit en financiering	18%	+ 6%	24%
2.1. LCR	9%	+ 3%	12%
2.2. NSFR	9%	+ 3%	12%
3. Kwaliteit van de activa	13%	+ 5%	18%
3.1. NPL-ratio	13%	+ 5%	18%
4. Bedrijfsmodel en management	13%	+ 4%	17%
4.1. RWA / Totale activa	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. RoA	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Potentiële verliezen voor het DGS	13%	+ 4%	17%
5.1. Niet-bezwaarde activa / Gedekte	13%	+ 4%	17%
Totaal	75%	+ 25%	100%

Scenario 2:

Een van de kernindicatoren voor het risico (NSFR) is gedurende een overgangperiode niet beschikbaar en er zijn geen aanvullende risico-indicatoren opgenomen in de berekeningsmethode. Het aan de LCR-ratio toegewezen gewicht bedraagt 18% - het totale gewicht voor de risicocategorie 'Liquiditeit en financiering' (9% + 9%), verhoogd met 6% tot 24% - het maximumgewicht voor deze categorie conform punt 57. De resterende gewichten worden op een vergelijkbare wijze als bij scenario 1 over de risico-indicatoren verdeeld.

Risico-indicator	Minimumgewichten (1)	Flexibele gewichten (2)	Definitieve gewichten (1) + (2)
1. Kapitaal	18%	+ 6%	24%
1.1. Hefboomratio	9%	+ 3%	12%
1.2. Kapitaaldeckingsratio Of CET1-ratio	9%	+ 3%	12%
2. Liquiditeit en financiering	18%	+ 6%	24%
2.1. LCR	9%	+ (6% + 9%)	24%

2.2. NSFR	9%	- 9%	N.v.t.
3. Kwaliteit van de activa	13%	+ 5%	18%
3.1. NPL-ratio	13%	+ 5%	18%
4. Bedrijfsmodel en management	13%	+ 4%	17%
4.1. RWA / Totale activa	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. RoA	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Potentiële verliezen voor het DGS	13%	+ 4%	17%
5.1. Niet-bezwaarde activa / Gedekte	13%	+ 4%	17%
Totaal	75%	+ 25%	100%

Scenario 3:

Alle kernindicatoren voor het risico worden gebruikt in de berekeningsmethode, maar het depositogarantiestelsel wil het gewicht van één kernindicator ('Hefboomratio') met 5% verhogen omdat het vindt dat deze indicator een zeer goede voorspeller is van moeilijkheden onder de aangesloten instellingen. Bovendien wil het depositogarantiestelsel twee aanvullende risico-indicatoren opnemen (een met een gewicht van 3% in de risicocategorie 'Kwaliteit van de activa', en een met een gewicht van 5% in de risicocategorie 'Bedrijfsmodel en management'). De resterende 12% van de flexibele gewichten wordt op zodanige wijze verdeeld over alle andere kernindicatoren dat de verhouding van de aan deze indicatoren toegewezen minimumgewichten gehandhaafd blijft.

Risico-indicator	Minimumgewichten (1)	Flexibele gewichten (2)		Definitieve gewichten (1) + (2)
1. Kapitaal	18%	+ 5%	+3%	26%
1.1. Hefboomratio	9%	+ 5%		14%
1.2. Kapitaaldeckingsratio of CET1-	9%		+ 3%	12%
2. Liquiditeit en financiering	18%		+ 3%	21%
2.1. LCR	9%		+ 1,5%	10,5%
2.2. NSFR	9%		+ 1,5%	10,5%
3. Kwaliteit van de activa	13%	+ 3%	+ 2%	18%
3.1. NPL-ratio	13%		+ 2%	15%
3.2. Aanvullende risico-indicator (1)	N.v.t.	+ 3%		3%
4. Bedrijfsmodel en management	13%	+ 5%	+ 2%	20%
4.1. RWA / Totale activa	6,5%		+ 1%	7,5%
4.2. RoA	6,5%		1%	7,5%
4.3. Aanvullende risico-indicator (2)	N.v.t.	+ 5%		5%
5. Potentiële verliezen voor het DGS	13%		+ 2%	15%
5.1. Niet-bezwaarde activa / Gedekte	13%		+ 2%	15%
Totaal	75%	+ 13%	+ 12%	100%

Scenario 4:

Alle kernindicatoren voor het risico worden gebruikt in de berekeningsmethode, maar het depositogarantiestelsel wil vijf aanvullende indicatoren opnemen (één indicator in elk van de risicocategorieën 'Kapitaal', 'Kwaliteit van de activa' en 'Potentiële verliezen voor het depositogarantiestelsel', en twee indicatoren in risicocategorie 'Bedrijfsmodel en management'). De aan de risico-indicatoren toegewezen gewichten zijn weergegeven in de laatste kolom van de volgende tabel.

Risico-indicator	Minimumgewichten (1)	Flexibele gewichten	Definitieve gewichten
1. Kapitaal	18%	+ 5%	23%
1.1. Hefboomratio	9%		9%
1.2. Kapitaaldekkingratio Of CET1-ratio	9%		9%
1.3. Aanvullende risico-indicator (1)	N.v.t.	+ 5%	5%
2. Liquiditeit en financiering	18%		18%
2.1. LCR	9%		9%
2.2. NSFR	9%		9%
3. Kwaliteit van de activa	13%	+ 5%	18%
3.1. NPL-ratio	13%		13%
3.2. Aanvullende risico-indicator (2)	N.v.t.	+ 5%	5%
4. Bedrijfsmodel en management	13%	+ 10%	23%
4.1. RWA / Totale activa	6,5%		6,5%
4.2. RoA	6,5%		6,5%
4.3. Aanvullende risico-indicator (3)	N.v.t.	+ 5%	5%
4.4. Aanvullende risico-indicator (4)	N.v.t.	+ 5%	5%
5. Potentiële verliezen voor het DGS	13%	+ 5%	18%
5.1. Niet-bezwaarde activa / Gedekte	13%		13%
5.3. Aanvullende risico-indicator (5)	N.v.t.	+ 5%	5%
Totaal	75%	+ 25%	100%

Vereisten voor risico-indicatoren

61. De in de berekeningsmethode gebruikte risico-indicatoren omvatten een voldoende breed spectrum van risicobronnen.
62. De selectie van de risico-indicatoren wordt afgestemd op de goede praktijken op het gebied van risicobeheer en op de bestaande prudentiële vereisten.
63. De waarden van de risico-indicatoren worden voor elke aangesloten instelling afzonderlijk berekend.
64. De waarden van risico-indicatoren worden echter op geconsolideerd niveau berekend wanneer de lidstaat gebruik maakt van de in artikel 13, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU geboden mogelijkheid om het centrale orgaan en alle kredietinstellingen die blijvend bij het

centrale orgaan zijn aangesloten als bedoeld in artikel 10, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, als één geheel te onderwerpen aan het risicogewicht dat voor het centrale orgaan en de daarbij aangesloten instellingen op geconsolideerde basis is bepaald.

65. Wanneer een aangesloten instelling, op grond van artikel 7, 8 of 21 van Verordening (EU) nr. 575/2013, een ontheffing heeft gekregen voor het op individuele basis voldoen aan de kapitaal- en/of liquiditeitsvereisten, worden de bijbehorende kapitaal/liquiditeitsindicatoren op geconsolideerd of semi-geconsolideerd niveau berekend.
66. Voor de berekening van de waarden van risico-indicatoren voor een bepaalde periode, gebruikt het depositogarantiestelsel:
- de waarde aan het einde van de periode (bijvoorbeeld de netto-inkomsten zoals op 31 december gerapporteerd voor de jaarlijkse verlies- en winstrekening) voor posten op de verlies- en winstrekening;
 - de gemiddelde waarde tussen het begin en het einde van de verslagperiode (bijvoorbeeld de gemiddelde waarde van de totale activa van 1 januari tot 31 december in een bepaald jaar) voor balansposten.

Deel IV - Optionele elementen van de berekeningsmethoden

(i) *Minimumbijdrage*

67. Lidstaten kunnen overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU bepalen dat kredietinstellingen, ongeacht het bedrag van hun gedekte deposito's, een minimumbijdrage betalen.

68. Wanneer een lidstaat gebruik maakt van de mogelijkheid aangesloten instellingen, ongeacht het bedrag van hun gedekte deposito's, een minimumbijdrage (minimum contribution - MC) te laten betalen, worden de volgende gewijzigde berekeningsformules gebruikt voor de berekening van de afzonderlijke bijdragen:

- a. In gevallen waarin elke aangesloten instelling de minimumbijdrage betaalt naast haar op risico gebaseerde bijdrage:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- b. In gevallen waarin de minimumbijdragen alleen worden betaald door aangesloten instellingen waarvoor de jaarlijkse op risico gebaseerde bijdragen als berekend volgens de standaardformule (gespecificeerd in punt 35) lager zouden zijn dan het bedrag van de minimumbijdrage:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

waarbij:

- C_i = Jaarlijkse bijdrage voor aangesloten instelling 'i'
 MC = Minimumbijdrage
 CR = Bijdragepercentage (gelijk voor alle instellingen in een bepaald jaar)

- ARW_i = Geaggregeerd risicogewicht voor aangesloten instelling 'i'
 CD_i = Gedekte deposito's voor aangesloten instelling 'i'
 μ = Aanpassingscoëfficiënt (gelijk voor alle instellingen in een bepaald jaar)

69. Wanneer bevoegde autoriteiten en aangewezen autoriteiten een minimumbijdrage vaststellen, houden zij voldoende rekening met het morele risico bij vaste bijdragen en met het risico dat er belemmeringen worden opgeworpen voor de toegang tot de markt voor bankdiensten.

(ii) Lagere bijdragen voor leden van een institutioneel protectiestelsel (IPS) dat los staat van het depositogarantiestelsel

70. Lidstaten kunnen overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU bepalen dat leden van een IPS lagere bijdragen aan het depositogarantiestelsel betalen. Zoals weergegeven in overweging 12 van Richtlijn 2014/49/EU is deze mogelijkheid geïntroduceerd om stelsels 'die de kredietinstelling zelf beschermen en die in het bijzonder haar liquiditeit en solvabiliteit waarborgen', te onderkennen.

71. Wanneer een lidstaat van deze mogelijkheid gebruik maakt, kan rekening worden gehouden met de aanvullende waarborg die het IPS biedt, door het geaggregeerde risicogewicht (ARW) van een instelling die ook lid is van een losstaand IPS, te verlagen. In dit geval wordt de verlaging doorgevoerd door een aanvullende risico-indicator die betrekking heeft op IPS-lidmaatschap, op te nemen in de risicocategorie 'Bedrijfsmodel en management' van de berekeningsmethode. De indicator voor IPS-lidmaatschap weerspiegelt de aanvullende solvabiliteits- en liquiditeitsbescherming die het stelsel de aangesloten instelling biedt, doordat hierin rekening wordt gehouden met de vraag of het bedrag van de *ex ante* middelen van het IPS die onmiddellijk beschikbaar zijn voor de financiering van zowel herkapitalisatie als liquiditeit teneinde de getroffen entiteit in het geval van problemen te ondersteunen, groot genoeg is om die entiteit op geloofwaardige en effectieve wijze te ondersteunen. Er kan ook rekening worden gehouden met aanvullende financieringsverplichtingen die op verzoek opvraagbaar zijn en worden gedekt door liquiditeitsreserves die IPS-leden in centrale IPS-organen aanhouden. Het niveau van de IPS-financiering wordt onderzocht in relatie met de totale activa van de bij het IPS aangesloten instelling.

(iii) Gebruik van gelden van het depositogarantiestelsel om falen te voorkomen

72. Wanneer een lidstaat toestaat dat een depositogarantiestelsel, met inbegrip van een IPS dat officieel is erkend als een depositogarantiestelsel, de beschikbare financiële middelen voor alternatieve maatregelen gebruikt om het falen van een kredietinstelling te voorkomen, kan dit depositogarantiestelsel een aanvullende factor in zijn eigen op risico gebaseerde berekening opnemen, op basis van de risicogewogen activa van de instelling. In dit geval luidt de formule:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

waarin A het bedrag van de risicogewogen activa in instelling 'i' is.

73. Voordat een depositogarantiestelsel deze aanvullende factor toepast, beoordelen bevoegde autoriteiten als onderdeel van de in punt 14 bedoelde goedkeuringsprocedure of de invoering hiervan in verhouding staat tot het risico dat afgezien van de bescherming van gedekte deposito's moet worden ingegrepen om het falen van instellingen te voorkomen.

(iv) Sectoren met een laag risico

74. Lidstaten kunnen overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU bepalen dat voor instellingen die behoren tot sectoren met een laag risico die worden gereguleerd uit hoofde van nationaal recht, lagere bijdragen gelden.

75. Als een lidstaat via regelgeving instellingen binnen een bepaalde subsector zodanige beperkingen heeft opgelegd dat de waarschijnlijkheid van falen aanzienlijk wordt verkleind, kunnen bijdragen van deze instellingen aan een depositogarantiestelsel evenredig worden verlaagd mits hiervoor afdoende redenen zijn.

76. Verlagen van bijdragen van instellingen die behoren tot sectoren met een laag risico worden toegestaan op basis van empirische bewijzen dat binnen deze sectoren met een laag risico consistent minder gevallen van falen voorkomen dan in andere sectoren. Afspraken over lagere bijdragen worden door de bevoegde autoriteit, in samenwerking met de aangewezen autoriteit, gemaakt na raadpleging van het depositogarantiestelsel.

77. Deze verlagingen worden in de berekeningsmethode verwerkt door een aanvullende risico-indicator op te nemen in de risicocategorie 'Bedrijfsmodel en management'.

Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

78. Bevoegde autoriteiten en aangewezen autoriteiten leggen deze richtsnoeren uiterlijk eind 2015 ten uitvoer door ze op te nemen in hun toezichtprocessen en -procedures. Vanaf die datum dienen door depositogarantiestelsels te innen bijdragen aan deze richtsnoeren te voldoen.

79. Wanneer de desbetreffende autoriteiten echter, overeenkomstig artikel 20, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2014/49/EU, tot de vaststelling komen dat een depositogarantiestelsel nog niet in staat is uiterlijk op 3 juli 2015 aan artikel 13 van Richtlijn 2014/49/EU te voldoen, worden deze richtsnoeren op de nieuwe, door deze autoriteiten vastgestelde datum, en in ieder geval niet later dan 31 mei 2016, ten uitvoer gelegd.

Bijlage 1 - Methoden voor de berekening van geaggregeerde risicogewichten (ARW) en de vaststelling van risicocategorieën

(i) De 'emmer'-methode

Afzonderlijke risico-indicatoren

1. Bij de 'emmer'-methode wordt voor elke risico-indicator een vast aantal emmers vastgesteld door voor elke emmer een boven- en ondergrens te bepalen. Het aantal emmers bedraagt voor elke risico-indicator ten minste twee. De emmers staan voor verschillende niveaus van het risico dat de aangesloten instellingen vormen (bijvoorbeeld hoog, gemiddeld en laag risico), als vastgesteld op basis van specifieke indicatoren.
2. Aan elke emmer wordt een individuele risicoscore toegewezen. Als de waarde van de risico-indicator hoger (lager) is dan de boven- (onder-)grens van de hoogste (laagste) emmer, wordt hieraan de IRS van de hoogste (laagste) emmer toegewezen.
3. De grenzen van de emmers worden op relatieve of op absolute basis vastgesteld, waarbij:
 - bij vaststelling op relatieve basis, de IRS van een aangesloten instelling afhankelijk is van de relatieve risicopositie van die instelling ten opzichte van andere instellingen; in dit geval worden instellingen gelijkmatig verdeeld over risico-emmers, hetgeen inhoudt dat instellingen met gelijksoortige risicoprofielen in verschillende emmers terecht kunnen komen;
 - bij vaststelling op absolute basis de grenzen van de emmers zodanig worden vastgesteld dat ze het risiconiveau van een specifieke indicator weerspiegelen; in dit geval kunnen alle instellingen in dezelfde emmer terecht komen als ze alle een gelijksoortig risiconiveau hebben.
4. De op absolute basis vastgestelde grenzen van de emmers waarborgen voor elke risico-indicator dat er voldoende en zinvolle differentiatie van aangesloten instellingen is. Bij de kalibratie van de grenzen wordt rekening gehouden met - indien aanwezig - de regelgevingsvereisten die gelden voor de aangesloten instellingen en met historische gegevens over de waarden van de indicator. Het depositogarantiestelsel vermijdt dat de grenzen zodanig worden ingesteld dat alle aangesloten instellingen, hoewel zij op het door een specifieke risico-indicator gemeten gebied aanzienlijk van elkaar verschillen, in dezelfde emmer worden ingedeeld.
5. De individuele risicoscores lopen voor elke risico-indicator uiteen van 0 tot 100, waarbij 0 het laagste risico aangeeft en 100 het hoogste risico.

Kader 4 - Voorbeelden van de indeling in emmers per type risico-indicator

De volgende voorbeelden illustreren hoe de individuele risicoscores (IRS), in een bandbreedte van 0 tot 100, zouden moeten worden toegewezen aan verschillende emmers voor verschillende

typen risico-indicatoren.

Scenario 1:

Vijf emmers; een risico-indicator waarvoor een hogere waarde een hoger risico aangeeft (bijvoorbeeld oninbareningenratio)

Emmers	Grenzen	IRS
Emmer 1	< 2%	0
Emmer 2	$\leq 2 - 3,5\% <$	25
Emmer 3	$\leq 3,5 - 5\% <$	50
Emmer 4	$\leq 5 - 7\% <$	75
Emmer 5	$\geq 7\%$	100

Scenario 2:

Drie emmers; een risico-indicator waarvoor een hogere waarde een hoger risico aangeeft (bijvoorbeeld oninbareningenratio)

Emmers	Grenzen	IRS
Emmer 1	< 2%	0
Emmer 2	$\leq 2 - 7\% >$	50
Emmer 3	$\geq 7\%$	100

Scenario 3:

Vier emmers; een risico-indicator waarvoor een hogere waarde een lager risico aangeeft (bijvoorbeeld liquiditeitsratio)

Emmers	Grenzen	IRS
Emmer 1	> 60%	0
Emmer 2	$< 40 - 60\% \leq$	33
Emmer 3	$< 20 - 40\% \leq$	66
Emmer 4	$\leq 20\%$	100

Scenario 4:

Twee emmers; een risico-indicator met twee mogelijke waarden (neutraal of negatief) voor de beoordeling van het risicoprofiel (bijvoorbeeld een buitensporige balansgroei)

Emmers	Grenzen	IRS
Emmer 1	< 15%	50
Emmer 2	$\geq 15\%$	100

Scenario 5:

Twee emmers; risico-indicator met twee mogelijke waarden (positief of neutraal) voor de beoordeling van het risicoprofiel (zo zou een instelling die behoort tot de sector met laag risico die wordt gereguleerd uit hoofde van nationaal recht, moeten worden beschouwd als minder riskant, terwijl de instellingen die niet tot de sectoren met laag risico behoren, zouden moeten worden gezien als instellingen met een gemiddeld risico).

Emmers	Grenzen	IRS
Emmer 1	Instellingen die tot een sector met laag risico behoren	0
Emmer 2	Instelling die niet tot een sector met laag risico behoren	50

Scenario 6:

Drie emmers; risico-indicator met een niet-standaard interpretatie van resultaten (bijvoorbeeld RoA), waarbij zowel negatieve waarden (verliezen) als buitensporig hoge waarden van de indicator een aanwijzing kunnen zijn dat de instelling een hoog risicoprofiel heeft.

Emmers	Grenzen	IRS
Emmer 1	$\leq 0 - 2\% \leq$	0
Emmer 2	$< 2 - 15\% \leq$	50
Emmer 3	$< 0\%$ of $> 15\%$	100

Let op: In de voorbeelden bij de scenario's 1-4 is de toewijzing van de individuele risicoscores (IRS) aan de emmers lineair (bijvoorbeeld 0 – 33 – 66 – 100). Dit is niet de algemene vereiste en voor sommige risico-indicatoren kan een niet-symmetrische toewijzing van de IRS binnen het bereik van 0-100 (bijvoorbeeld 0 – 25 – 50 – 90 – 100) gerechtvaardigd zijn om naar behoren de gevallen te weerspiegelen waarin het risico van de instelling significant toeneemt wanneer de waarde van de indicator een bepaalde drempel bereikt.

Geaggregeerde risicoscore (ARS)

- Elke IRS voor een instelling 'i' wordt vermenigvuldigd met een indicatorgewicht (IW_i) dat aan een specifieke risico-indicator wordt toegewezen. Vervolgens wordt dit getotaliseerd tot een geaggregeerde risicoscore (ARS_i) met behulp van een rekenkundig gemiddelde.
- De aan elke indicator 'i' toegewezen gewichten (IW_i) zijn gelijk voor alle instellingen en worden gekalibreerd op basis van beoordelingen door de toezichthouder en/of historische gegevens over instellingen die hebben gefaald.
- Het beschreven model zou de volgende structuur kunnen hebben:

Risico-indicator	Indicatorgewicht	Emmers	Individuele risicoscores (IRS)
Indicator A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
	
		M_1	IRS_{M_1}
Indicator A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
	
		M_2	IRS_{M_2}

...
Indicator A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}
		B_n	IRS_{B_n}
	
		M_n	IRS_{M_n}

9. De geaggregeerde risicoscore (ARS_i) voor instelling 'i' wordt voor elke instelling berekend volgens de volgende formule:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

waarin:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%, \text{ en}$$

$IRS_j = IRS_{X_j}$, voor sommige X in $\{A, B, \dots, M\}$ (d.w.z. de emmer die overeenkomt met indicator A_j)

Geaggregeerd risicogewicht (ARW)

10. Er is voor elke ARS_i een corresponderend geaggregeerd risicogewicht (ARW_i), dat wordt gebruikt voor het berekenen van de bijdrage van een afzonderlijke aangesloten instelling (C_i) overeenkomstig de bijdrageformule die is gespecificeerd in punt 35 van deze richtsnoeren.

Risicocategorieën

11. De ARW kan worden berekend volgens een emmermethode, waarbij bandbreedten voor de ARS zodanig worden gedefinieerd dat ze overeenkomen met een specifieke risicocategorie en ARW (zie tabel hierna).

Risicocategorie	Grenzen geaggregeerde risicoscore (ARS)	Geaggregeerd risicogewicht (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...

12. Het aantal risicocategorieën dient in verhouding te staan tot het aantal en de verscheidenheid van de aangesloten instellingen van het depositogarantiestelsel. Er dienen echter minimaal vier risicocategorieën te zijn: ten minste één risicocategorie voor instellingen met een gemiddeld risico, ten minste één risicocategorie voor instellingen met een laag risico, en ten minste twee risicocategorieën voor instellingen met een hoog risico.

Kader 5 - Voorbeeld – toepassing van geaggregeerde risicogewichten op instellingen

Het volgende voorbeeld laat zien hoe het geaggregeerde risicogewicht (ARW) zou kunnen worden toegewezen aan de aangesloten instellingen op basis van de waarden van de geaggregeerde risicoscores en ervan uitgaande dat er vier risicocategorieën zijn met risicogewichten 75%, 100%, 125% en 150%, die op de volgende manier zijn toegewezen aan elke categorie:

Risicocategorie	Grenzen voor ARS	ARW
1	< 40	75%
2	$\leq 40 - 55 <$	100%
3	$\leq 55 - 70 <$	125%
4	≥ 70	150%

Als bijvoorbeeld de ARS voor een bepaalde instelling 62 is, wordt deze instelling ingedeeld in risicocategorie 3 en wordt er een ARW van 125% aan toegewezen.

(ii) De 'glijdendeschaal'-methode

Afzonderlijke risico-indicatoren

13. Bij deze methode wordt voor elke instelling een individuele risicoscore (IRS_j) berekend per risico-indicator A_j . Voor elke indicator worden een onder- en een bovengrens a_j en b_j vastgesteld. Wanneer een hogere waarde van een indicator inhoudt dat de instelling een groter risico vormt, en de indicator de bovengrens overschrijdt, krijgt IRS_j een vaste waarde van 100. Evenzo krijgt IRS_j een waarde van 0 wanneer de waarde van de indicator beneden de ondergrens ligt. Op dezelfde wijze geldt bij een indicator waarbij een lagere waarde een groter risico inhoudt, dat IRS_j een vaste waarde van 100 krijgt wanneer de indicator onder de benedengrens ligt. Evenzo krijgt IRS_j een waarde van 0 wanneer de waarde van de indicator de bovengrens overschrijdt.
14. Als de waarde van de indicator tussen de vastgestelde grenzen ligt, krijgt IRS_j een waarde tussen 0 en 100. Elke IRS_j heeft een vooraf vastgesteld risicogewicht dat wordt gebruikt om de geaggregeerde risicoscore voor elke instelling 'i' (ARS_i) te berekenen. Dit model is zo ontworpen dat ARS_i altijd een waarde heeft tussen 0 en 100.
15. Voor elke risico-indicator worden de boven- en ondergrens a_j en b_j zodanig vastgesteld dat er een voldoende en betekenisvolle differentiatie is tussen aangesloten instellingen. Bij de kalibratie van deze grenzen wordt rekening gehouden met - indien aanwezig - de regelgevingsvereisten die gelden voor de aangesloten instellingen en met historische gegevens over de waarden van de indicator. Het depositogarantiestelsel stelt de boven- en ondergrenzen zodanig vast dat wordt voorkomen dat alle aangesloten instellingen, ondanks significante verschillen op het door een specifieke risico-indicator gemeten gebied, consequent onder de ondergrens of boven de bovengrens uitkomen.
16. Het beschreven model zou de volgende structuur kunnen hebben:

Risico-indicator	Indicategewicht	Bovengrens	Ondergrens	Individuele risicoscores (IRS)
Indicator A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Indicator A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...
Indicator A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

waarbij:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. De waarde van elke risico-indicator A_j komt overeen met een outputscore (IRS_j), die als volgt wordt gedefinieerd:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{if } A_j > a_j \\ 0 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

waarbij $j = 1 \dots n$

of

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{if } A_j > a_j \\ 100 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

waarbij $j = 1 \dots n$

Geaggregeerde risicoscore (ARS)

18. De geaggregeerde risicoscore (ARS_i) voor een instelling 'i' wordt berekend als $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

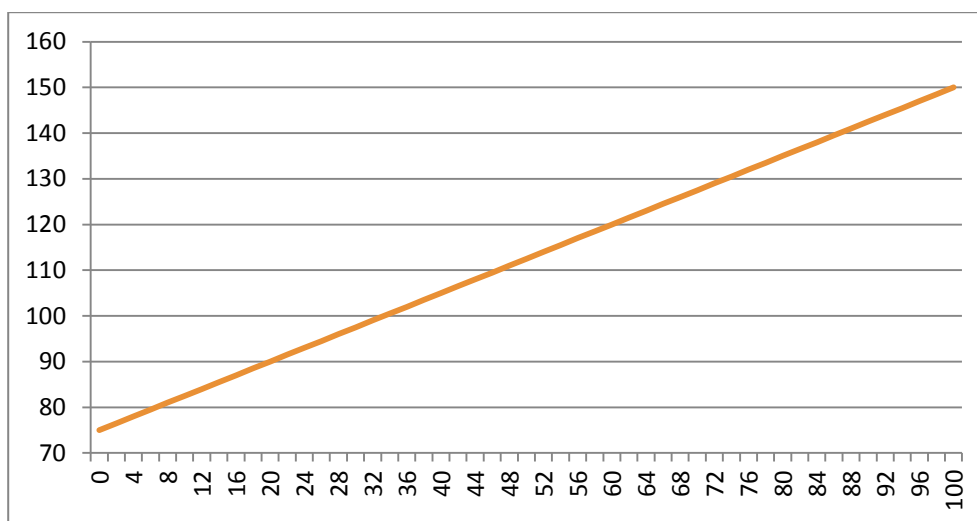
Geaggregeerd risicogewicht (ARW)

19. ARS_i kan worden omgezet in een geaggregeerd risicogewicht (ARW_i) volgens een 'glijdendeschaal'-methode die gebaseerd is op een lineaire of exponentiële formule.

20. De volgende lineaire formule kan worden gebruikt om ARS_i om te zetten in ARW_i :

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i/100$$

Bij deze methode is de met ARS_i verbonden ARW_i lineair, met een boven- en ondergrens, α en β , bijvoorbeeld respectievelijk 150% en 75%. Voor een bepaalde instelling waarvoor ARS_i 100 (de score voor het hoogste risico) is, bedraagt het corresponderende risicogewicht α , het hoogste risicogewicht. Evenzo bedraagt, als ARS_i 0 is, het corresponderende risicogewicht β , het laagste risicogewicht. De onderstaande grafiek illustreert het lineaire gedrag van de voorgestelde formule.



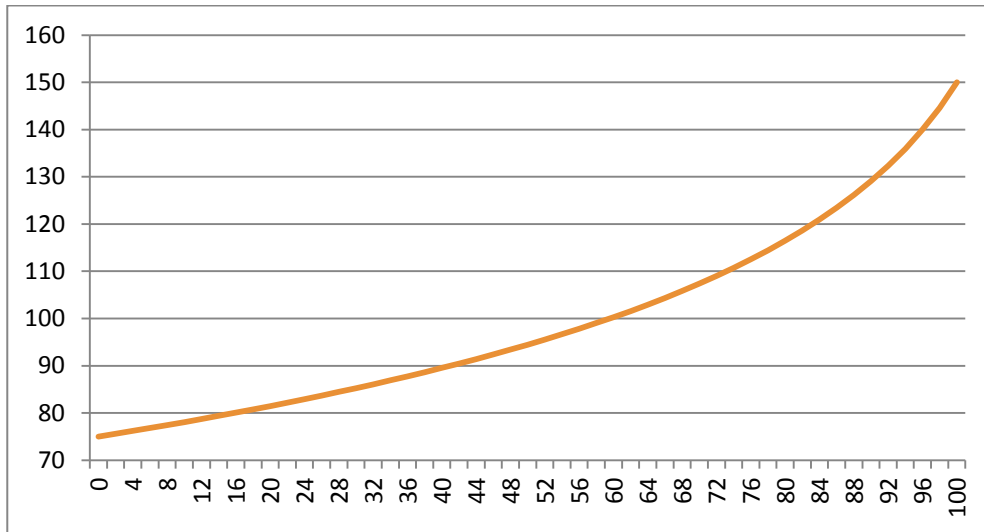
21. De volgende exponentiële formule kan worden gebruikt om ARS_i om te zetten in ARW_i

✓ C1

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

✓ O

Bij deze methode is de met ARS_i verbonden ARW_i exponentieel, met een boven- en ondergrens, α en β , bijvoorbeeld 150% en 75%. Voor een bepaalde instelling waarvoor ARS_i 100 (de score voor het hoogste risico) is, bedraagt het corresponderende risicogewicht α , het hoogste risicogewicht. Evenzo bedraagt, als ARS_i 0 is, het corresponderende risicogewicht β , het laagste risicogewicht. De volgende grafiek laat het niet-lineaire gedrag van de voorgestelde formule zien, waarbij de bijdrage sterker stijgt wanneer een instelling zich aan de hogere kant van de risicoschaal bevindt. Bij deze formule worden instellingen in vergelijking tot een lineaire methode sterker gestimuleerd te streven naar een lagere risicoscore. De berekeningsmethode mag ook andere niet-lineaire methoden omvatten dan de logaritmische methode die in deze bijlage wordt gepresenteerd.



Bijlage 2 - Beschrijving van kernindicatoren voor het risico

Naam van de indicator	Formule / Beschrijving	Opmerkingen	Teken
1. Kapitaal			
1.1. Hefboomratio	$\frac{\text{Tier 1 Capital}}{\text{Total Assets}}$ <p>Deze formule wordt vervangen door de hefboomratio als gedefinieerd in Verordening (EU) nr. 575/2013 zodra deze volledig operationeel is.</p>	De hefboomratio heeft als doel de kapitaalpositie te meten ongeacht het risicogewicht van de activa.	(-) Een hogere waarde geeft een lager risico aan
1.2. Kapitaal-dekkingsratio	$\frac{\text{Actual CET1 ratio}}{\text{Required CET1 ratio}}$ <p>of</p> $\frac{\text{Actual own funds}}{\text{Required own funds}}$	De kapitaaldeckingsratio meet het feitelijke kapitaal dat een aangesloten instelling aanhoudt boven de totale kapitaalvereisten voor die instelling, met inbegrip van het vereiste aanvullend eigen vermogen uit hoofde van artikel 104, lid 1, onder a, van Richtlijn 2013/36/EU.	(-) Een hogere waarde geeft een lager risico aan
1.3. Tier 1-kernkapitaalratio (CET1-ratio)	$\frac{\text{Common Equity Tier 1 Capital}}{\text{Risk Weighted Assets}}$ <p>waarbij: 'risk-weighted assets (risicogewogen activa) het totaal van de risicoposten is als gedefinieerd in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.</p>	De CET1-ratio drukt het bedrag aan kapitaal van een instelling uit. Een hoge ratio duidt op een goed verliesabsorberend vermogen, dat risico's van de zakelijke activiteiten van de instelling kan beperken.	(-) Een hogere waarde geeft een betere risicobeperking aan
2. Liquiditeit en financiering			
2.1. Liquiditeitsdekkingsratio (Liquidity Coverage Ratio - LCR)	De LCR-ratio als gedefinieerd in Verordening (EU) nr. 575/2013 zodra deze volledig operationeel is.	Het doel van de LCR-ratio is te meten hoe goed een instelling in staat is te voldoen aan haar schuldverplichtingen op korte termijn, wanneer deze opeisbaar worden. Hoe hoger de ratio, hoe groter de veiligheidsmarge om te kunnen voldoen aan verplichtingen en onvoorziene liquiditeitstekorten te kunnen aanvullen.	(-) Een hogere ratio geeft een lager risico aan

2.2. Nettostabiele financieringsratio (net stable funding ratio - NSFR)	NSFR-ratio als gedefinieerd in Verordening (EU) nr. 575/2013 wanneer deze volledig operationeel is.	De NSFR-ratio meet in hoeverre een instelling in staat is tot afstemming op de looptijd van haar activa en passiva. Hoe hoger de ratio, hoe beter de afstemming op de looptijd en hoe kleiner het financieringsrisico.	(-) Een hogere ratio geeft een lager risico aan
2.3. Liquiditeitsratio (nationale definitie)	$\frac{\text{Liquid Assets}}{\text{Total Assets}}$ waarbij: 'liquid assets' (liquide activa) is als gedefinieerd in de nationale regelgeving voor het toezicht op kredietinstellingen (te vervangen door de LCR-ratio wanneer deze van kracht is).	Overgangsindicator. Het doel van de liquiditeitsratio is te meten in hoeverre een instelling in staat is haar schuldverplichtingen op korte termijn na te komen wanneer deze opeisbaar worden. Hoe hoger de ratio, hoe groter de veiligheidsmarge om te kunnen voldoen aan verplichtingen en onvoorziene liquiditeitstekorten te kunnen aanvullen.	(-) Een hogere waarde geeft een lager risico aan
3. Kwaliteit van de activa			
3.1. Niet-renderende leningenratio (Non-performing loans ratio - NPL-ratio)	$\frac{\text{Non Performing Loans}}{\text{Total Loans and Debt Instruments}}$ of, in gevallen waarin nationale boekhoud- of verslagleggingsnormen instellingen niet verplichten tot het verstrekken van gegevens over schuldinstrumenten: $\frac{\text{Non Performing Loans}}{\text{Total Loans}}$ waarbij (in beide gevallen): 'non-performing loans' (niet-renderende leningen) is als gedefinieerd in de nationale regelgeving voor het toezicht op kredietinstellingen. Niet-renderende leningen worden gerapporteerd zonder aftrek van provisies.	De NPL-ratio geeft een indicatie van het soort leningen dat een instelling verstrekt. Wanneer er veel kredietverliezen zijn in de leningenportefeuille, duidt dat erop dat leningen worden verstrekt in segmenten / aan klanten met een hoog risico.	(+) Een hogere waarde geeft een hoger risico aan
4. Bedrijfsmodel en management			

4.1. Risicogewogen activa (RWA) / Totale activa	$\frac{\text{Risk Weighted Assets}}{\text{Total Assets}}$ <p>waarbij: 'risk-weighted assets' (risicogewogen activa) het totaal is van de risicoposten als gedefinieerd in artikel 92, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013</p>	<p>RWA geeft een indicatie van het soort leningen dat een instelling verstrekt. Een hoge ratio geeft aan dat een instelling zich bezighoudt met activiteiten met een hoog risico.</p> <p>Voor deze ratio staan de richtsnoeren een andere kalibratie toe voor instellingen die geavanceerde methoden gebruiken (bijvoorbeeld interne-ratingbenadering - IRB) of gestandaardiseerde methoden voor de berekening van de minimale eigenvermogensvereisten.</p>	<p>(+) Een hogere waarde geeft een hoger risico aan</p>
4.2. Rendement op activa (RoA)	$\frac{\text{Net Income}}{\text{Total Assets}}$	<p>Met het RoA wordt gemeten in hoeverre een instelling in staat is winsten te genereren. Een bedrijfsmodel dat in staat is hoge, stabiele rendementen te genereren, duidt op een lager risico. Onhoudbaar hoge niveaus van het RoA vormen echter ook een indicatie van een hoger risico. Instellingen waarvoor beperkingen van de winstgevendheid gelden op grond van bepalingen in de nationale wetgeving of in hun statuten, mogen niet worden benadeeld door de berekeningsmethode.</p> <p>Om te voorkomen dat eenmalige gebeurtenissen worden meegewogen en om een procyclisch effect van de bijdragen te vermijden, wordt een gemiddelde van ten minste 2 jaar gebruikt.</p>	<p>(+)/(-) Een negatieve waarde duidt op een hoger risico, maar ook een te hoge positieve waarde kan duiden op een hoog risico</p>
5. Potentiële verliezen voor het DGS			

<p>5.1. Niet-bezwaarde activa / gedekte deposito's</p>	<p>$\frac{\text{Total Assets} - \text{Encumbered Assets}}{\text{Covered Deposits}}$</p> <p>waarbij: 'encumbered assets' (bezwaarde activa) is gedefinieerd in de EBA-richtsnoeren betreffende de openbaarmaking van bezwaarde en niet-bezwaarde activa</p>	<p>Deze ratio meet hoeveel naar verwachting wordt teruggekregen uit de failliete boedel van de instelling die is afgewikkeld of waarvoor een normale insolventieprocedure is gestart. Een instelling met een lage ratio stelt het depositogarantiestelsel bloot aan een hoger verwacht verlies.</p>	<p>(-) Een hogere waarde geeft een lager risico aan</p>
--	---	---	---

Bijlage 3 - Beschrijving van aanvullende risico-indicatoren

1. De volgende lijst van aanvullende risico-indicatoren wordt slechts ter illustratie verstrekt.
2. Wanneer gegevens over specifieke elementen in de hierna gegeven formules niet zijn opgenomen in de nationale modellen voor financiële of verplichte verslaglegging, mogen depositogarantiestelsels gelijkwaardige elementen uit de nationale modellen gebruiken.

Naam van de indicator	Formule / Beschrijving	Opmerkingen	Teken
3. Kwaliteit van de activa			
Tolerantie-niveau	$\frac{\text{Exposures with forbearance measures}}{\text{Total corresponding instrument on the balance sheet}}$ <p>waarbij: 'exposures with forbearance measures' (blootstellingen met respijmaatregelen) als gedefinieerd in de EBA-richtsnoeren over rapportagevereisten voor toezichtdoeleinden inzake respijt en niet-renderende blootstellingen</p>	Deze ratio meet in hoeverre aan wederpartijen van de instelling wijzigingen van de voorwaarden van hun leenovereenkomsten zijn gegeven. De ratio geeft informatie over het respijtbeleid van de instelling en kan worden vergeleken met het wanbetalingsniveau zelf. Een hoge waarde van deze ratio duidt op bekende problemen in de leningenportefeuille van de instellingen of een potentiële lage kwaliteit van andere activa.	(+) Een hogere waarde geeft een hoger risico aan
4. Bedrijfsmodel en management			
Sectorconcentraties in leningenportefeuille	$\frac{\text{Exposures from the sector with the highest concentrations}}{\text{Total loan portfolio}}$	Deze indicator meet het risico van aanzienlijke kredietverliezen als gevolg van een negatieve ontwikkeling in een specifieke sector van de economie waaraan een instelling in hoge mate is blootgesteld.	(+) Een hogere waarde geeft een hoger risico aan

Grote risicoblootstellingen	$\frac{\text{Large exposures}}{\text{Eligible capital}}$ <p>waarbij: 'large exposures' (grote risicoblootstellingen) is als gedefinieerd in Verordening (EU) nr. 575/2013; en 'eligible capital' (in aanmerking komend kapitaal) is als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 71, van Verordening (EU) nr. 575/2013.</p>	Deze indicator meet het risico van aanzienlijke kredietverliezen door het falen van een afzonderlijke wederpartij of groep met elkaar verbonden wederpartijen.	(+) Een hogere waarde geeft een hoger risico aan
Buitensporige balansgroeiratio	$\frac{[\text{Total Assets in year T} - \text{Total Assets in year (T - 1)}]}{\text{Total Assets in year (T - 1)}}$	<p>Deze indicator meet het groeitempo van de balans van de instelling. Een onhoudbaar sterke groei kan duiden op een hoger risico. Posten buiten de balanstelling en hun groei worden ook opgenomen. Bij de vaststelling van drempels voor deze indicator wordt bepaald welk groeiniveau als te riskant wordt beschouwd. Hierbij wordt naar behoren rekening gehouden met de groei van de economie in een bepaalde lidstaat of nationale banksector. Wanneer deze indicator wordt gebruikt, worden speciale regels vastgesteld voor nieuwe instellingen en voor entiteiten die in de afgelopen paar jaar betrokken zijn geweest bij fusies en overnames.</p> <p>Om te voorkomen dat eenmalige gebeurtenissen worden meegewogen bij de berekening van bijdragen, wordt de gemiddelde groei over de afgelopen 3 jaar gebruikt.</p>	(+) Waarden boven een vooraf vastgesteld niveau van buitensporige groei duiden op een hoger risico

Rendement op eigen vermogen (RoE)	$\frac{\text{Net Profit}}{\text{Total Equity}}$	<p>Deze ratio meet het vermogen van instellingen om winst te genereren voor aandeelhouders uit het kapitaal dat deze in de instelling hebben geïnvesteerd. Een bedrijfsmodel dat in staat is hoge, stabiele rendementen te genereren, duidt op een kleinere kans dat de instelling zal falen. Een onhoudbaar hoog niveau van het RoE duidt echter ook op een hoger risico. Voor sommige instellingen kunnen beperkingen gelden voor hun winstgevendheid, op basis van hun eigendomsstructuur. Deze mogen niet worden benadeeld door de berekeningsmethode.</p> <p>Om te voorkomen dat eenmalige gebeurtenissen worden meegewogen en een procyclisch effect in de berekening van de bijdragen te voorkomen, wordt een gemiddelde over ten minste 2 jaar gebruikt.</p>	<p>(-)/(+)</p> <p>Negatieve waarden duiden op een hoger risico. Te hoge waarden kunnen echter ook duiden op een hoog risico</p>
Kernwinstratio	$\frac{\text{Core earnings}}{\text{Total loan portfolio}}$ <p>waarbij: 'core earnings' (kernwinst) kan worden berekend als (rente-inkomsten + inkomsten uit vergoedingen en provisies + overige bedrijfsinkomsten) - (rentekosten + kosten vergoedingen en provisies + overige bedrijfskosten + administratieve kosten +</p>	<p>De kernwinstratio meet in hoeverre een instelling in staat is winst te genereren uit haar kernactiviteiten. Een bedrijfsmodel dat in staat is hoge, stabiele winsten te genereren, duidt op een geringere waarschijnlijkheid van falen.</p> <p>Om te voorkomen dat eenmalige gebeurtenissen worden meegewogen en een procyclisch effect in de berekening van de bijdragen te voorkomen, wordt een gemiddelde van ten minste 2 jaar gebruikt.</p>	<p>(-)</p> <p>Een hogere waarde geeft een lager risico aan</p>
Kosten/batenvrhouding	$\frac{\text{Operating costs}}{\text{Operating income}}$	<p>Deze ratio meet de kostenefficiëntie van een instelling. Een ongewoon hoge ratio kan erop duiden dat de kosten van de instelling onbeheersbaar zijn, met name als het hierbij om de vaste kosten gaat (hoger risico). Een zeer lage ratio kan erop duiden dat de exploitatiekosten zo laag zijn dat de instelling niet over de vereiste risico- en controlefuncties kan beschikken (hetgeen ook op een hoger risico duidt).</p>	<p>(+)/(+)</p> <p>Waarden van de ratio die te hoog zijn, duiden op een hoger risico; waarden die te laag zijn kunnen echter ook duiden op een hoger risico</p>

Schulden buiten de balansstelling / Totale activa	$\frac{\text{Off balance sheet liabilities}}{\text{Total Assets}}$	Grote blootstellingen buiten de balansstelling zijn een indicatie dat de risicoblootstelling van de instelling mogelijk groter is dan uit de balans blijkt.	(+) Een hogere waarde duidt op een hoger
Kwalitatieve beoordeling van de kwaliteit van het management en interne governance-regelingen	Afhankelijk van de beschikbaarheid van gegevens en de operationele capaciteit van het depositogarantiestelsel, kan het depositogarantiestelsel de beoordeling van kwalitatieve aspecten van de aangesloten instellingen baseren op de volgende informatiebronnen: <ul style="list-style-type: none"> - door het depositogarantiestelsel opgestelde vragenlijsten ter beoordeling van de kwaliteit van het management en de interne governance-regelingen van zijn aangesloten instellingen, aangevuld met inspecties ter plekke en op afstand door het depositogarantiestelsel; - uitgebreide beoordeling van de interne governance van instellingen als uitgedrukt in de SREP-scores; - externe ratings van alle aangesloten instellingen door een erkende externe kredietbeoordelingsinstelling. 	Een management van goede kwaliteit en gedegen interne governancepraktijken kunnen de risico's van aangesloten instellingen beperken en de waarschijnlijkheid van falen verminderen. Kwalitatieve indicatoren zijn meer toekomstgericht dan boekhoudkundige ratio's, en bieden relevante informatie over het risicobeheer en de risicobeperkingsmaatregelen van de instelling. Om te kunnen worden gebruikt in de berekeningsmethode, moeten de kwalitatieve indicatoren voor alle aangesloten instellingen van het depositogarantiestelsel beschikbaar zijn. Het depositogarantiestelsel streeft er voorts naar een eerlijke, objectieve behandeling van de aangesloten instellingen te waarborgen en ervoor te zorgen dat de kwalitatieve beoordeling is gebaseerd op vooraf vastgestelde criteria. De methode van het depositogarantiestelsel voor de beoordeling van de kwaliteit van het management en interne governance-regelingen omvat een lijst met criteria die voor elke aangesloten instelling dienen te worden onderzocht.	(+)/(-) Een kwalitatief oordeel kan zowel positief als negatief zijn

Lidmaatschap van een IPS wanneer het IPS los staat van het depositogarantiestelsel	$\frac{\text{Available ex ante funds in the IPS}}{\text{Total assets of the individual IPS member}}$	<p>De IPS-lidmaatschapsindicator meet de omvang van de <i>ex ante</i> financiering van het IPS.</p> <p>Lidmaatschap van een IPS zal in het algemeen, onder overigens gelijke omstandigheden, het risico van falen van de instelling verkleinen, omdat het stelsel de volledige passivazijde van de balans voor zijn leden afdekt. De IPS-bescherming kan echter slechts volledig worden meegewogen als wordt voldaan aan aanvullende voorwaarden voor het niveau van <i>ex ante</i> financiering hiervan. Deze indicatieve aanvullende indicator kan verder worden verfijnd door hierin naast <i>ex ante</i> middelen ook aanvullende beschikbare, op verzoek afroepbare financieringsverplichtingen op te nemen die worden gedekt door liquiditeitsreserves die door IPS-leden worden aangehouden in centrale IPS-organen.</p>	(-) Lidmaatschap van een IPS met een hogere <i>ex ante</i> financiering duidt op een lager risico
Systeemkritische rol in een IPS dat officieel is erkend als een depositogarantiestelsel	<p>De indicator kan twee waarden hebben:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) de instelling heeft een systeemkritische rol in het IPS; of (ii) de instelling heeft geen systeemkritische rol in het IPS 	<p>Het feit dat een instelling een systeemkritische rol heeft in het IPS, bijvoorbeeld omdat zij kritische functies vervult voor andere IPS-leden, betekent dat haar falen negatieve gevolgen kan hebben voor de levensvatbaarheid van andere IPS-leden. Daarom betalen systeemkritische leden van het IPS hogere bijdragen aan het depositogarantiestelsel wegens het extra risico van deze instellingen voor het systeem.</p>	(+) <ul style="list-style-type: none"> Twee mogelijke waarden: (i) duidt op hoger risico; (ii) duidt niet op een hoger risico.
Sectoren met een laag risico	<p>De indicator kan twee waarden hebben:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) de instelling behoort tot een in het nationale recht gereguleerde sector met een laag risico; of (ii) de instelling behoort niet tot een in het nationale recht gereguleerde sector met een laag risico. 	<p>Met deze indicator kan in de berekeningsmethode rekening worden gehouden met het feit dat sommige instellingen behoren tot in het nationale recht gereguleerde sectoren met een laag risico. De redenering is dat dergelijke instellingen voor de berekening van de bijdragen aan depositogarantiestelsels als minder riskant zouden moeten worden beschouwd.</p>	(-) <ul style="list-style-type: none"> Twee mogelijke waarden: (i) duidt op een lager risico; (ii) duidt op een gemiddeld risico.
5. Potentiële verliezen voor het DGS			

<p>Eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van instellingen boven MREL</p>	$\left[\frac{\textit{Own funds and eligible liabilities}}{\textit{Total liabilities including own funds}} \right] - \textit{MREL}$ <p>waarbij: 'own funds' (eigen vermogen) de som is van tier 1- en tier 2-kapitaal overeenkomstig de definitie in artikel 4, lid 1, punt 118, van Verordening (EU) nr. 575/2013;</p> <p>'eligible liabilities' (in aanmerking komende passiva) de som is van de passiva die zijn genoemd in artikel 2, lid 1, punt 71, van Richtlijn 2014/59/EU;</p> <p>'MREL' het minimumvereiste is voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva als gedefinieerd in artikel 45, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU.</p>	<p>Deze indicator meet het verliesabsorberend vermogen van de aangesloten instelling. Hoe hoger het verliesabsorberend vermogen van de instelling, hoe lager de potentiële verliezen voor het depositogarantiestelsel.</p>	<p>(-) Een hogere waarde geeft een lager risico aan</p>
--	---	--	--

Bijlage 4 - Stappen voor de berekening van de jaarlijkse bijdragen aan het depositogarantiestelsel

Nadat het depositogarantiestelsel de gegevens heeft verzameld bij de aangesloten instellingen, neemt het de volgende stappen om de jaarlijkse bijdragen van al zijn leden te berekenen.

Stap	Beschrijving stap	Relevante bepalingen uit de richtsnoeren
Stap 1:	Het jaarlijkse streefbedrag vaststellen	Punt 37 van de richtsnoeren
Stap 2:	Het bijdragepercentage (CR) vaststellen dat geldt voor alle aangesloten instellingen in een bepaald jaar	Punt 39 van de richtsnoeren
Stap 3:	De waarden van alle risico-indicatoren berekenen	Punten 48-77 van de richtsnoeren (vereisten voor indicatoren); Bijlagen 2 en 3 (formules voor indicatoren)
Stap 4:	Individuele risicoscores (IRS) toewijzen aan alle risico-indicatoren voor elke aangesloten instelling	Punten 1-5 en 13-17 van bijlage 1
Stap 5:	De geaggregeerde risicoscore (ARS) berekenen voor elke instelling door alle individuele risicoscores (IRS) bij elkaar op te tellen (met gebruikmaking van een rekenkundig gemiddelde)	Punten 41, 54-56 van de richtsnoeren (vereisten voor gewichten van indicatoren); Punten 6-9 en 18 van bijlage 1
Stap 6:	Een geaggregeerd risicogewicht (ARW) toewijzen aan elke aangesloten instelling (de instellingen indelen in risicocategorieën) op basis van de ARS van de instelling	Punten 43-45 van de richtsnoeren; Punten 10-12 en 19-21 van bijlage 1
Stap 7:	De niet-gecorrigeerde op risico gebaseerde bijdragen voor elke aangesloten instelling berekenen door het bijdragepercentage (CR) te vermenigvuldigen met de gedekte deposito's (CD) en de ARW van de instelling	Punt 35 van de richtsnoeren
Stap 8:	De niet-gecorrigeerde op risico gebaseerde bijdragen van alle aangesloten instellingen optellen en de aanpassingscoëfficiënt (μ) bepalen	Punt 44 van de richtsnoeren
Stap 9:	De aanpassingscoëfficiënt (μ) op alle aangesloten instellingen toepassen en de gecorrigeerde op risico gebaseerde bijdragen berekenen	Punt 44 van de richtsnoeren